

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 58

36e jaargang

1 maart 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
93/C 58/01	nr. 682/91 van mevrouw Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Export naar Irak door Saarstahl Völklingen en Export-Union Düsseldorf	1
93/C 58/02	nr. 2247/91 van de heer Vincenzo Mattina aan de Commissie Betreft: Brug over de Straat van Messina	1
93/C 58/03	nr. 2442/91 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Import van tropisch hout uit Liberia	2
93/C 58/04	nr. 2586/91 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Veiligheid van de atoomcentrales in Europa	2
93/C 58/05	nr. 2810/91 van de heer Christos Papoutsis aan de Commissie Betreft: Rechtstreekse toewijzing van opdrachten voor de uitvoering van werken in het departement Evros die onder de programma's voor regionale ontwikkeling vallen	3
93/C 58/06	nr. 2835/91 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Afhandeling van officiële bezwaarschriften	4
93/C 58/07	nr. 3017/91 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Het Verdrag van Ramsar en het communautaire ontwikkelingsbeleid	4
93/C 58/08	nr. 3043/91 van de heer André Sainjon aan de Commissie Betreft: Verlaging kredieten voor het Jessi-programma	5
93/C 58/09	nr. 3073/91 van de heer Bouke Beumer aan de Commissie Betreft: Ondergronds transport via buisleidingnetten	6
93/C 58/10	nr. 3163/91 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Financiering en evaluatie van culturele projecten	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 58/11	nr. 3181/91 van de heer Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Ora-programma	7
93/C 58/12	nr. 164/92 van de heer Diego de los Santos-López aan de Commissie Betreft: Subsidies voor de Spaanse hoge-snelheidstrein	8
93/C 58/13	nr. 298/92 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Sancties tegen Joegoslavië en Belgische ondernemingen	8
93/C 58/14	nr. 306/92 van de heer Louis Lauga aan de Commissie Betreft: Versterking van het kaderprogramma onderzoek en ontwikkeling	8
93/C 58/15	nr. 397/92 van de heer Gianfranco Amendola aan de Commissie Betreft: Tegenstrijdigheden bij de toepassing van de milieu-effectrapportage voor het project „Vetto-dam” in de rivier Enza in Emilia-Romagna (Italië)	9
93/C 58/16	nr. 500/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Programma voor drugbestrijding	10
93/C 58/17	nr. 507/92 van mevrouw Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Aids/HIV en de voorgestelde derde levensverzekeringsrichtlijn	10
93/C 58/18	nr. 508/92 van mevrouw Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Aids/HIV en assurantiepraktijken in Engeland	10
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 507/92 en nr. 508/92	11
93/C 58/19	nr. 548/92 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Noordzee-olie als communautaire rijkdom	11
93/C 58/20	nr. 648/92 van de heer Marco Taradash aan de Commissie Betreft: Cocainediefstallen in de rechtbank van Rome	11
93/C 58/21	nr. 705/92 van de heer Juan de la Cámara Martínez aan de Commissie Betreft: Herbebossing	12
93/C 58/22	nr. 910/92 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Vrijstelling van vermogensbelasting voor Spaanse burgers	12
93/C 58/23	nr. 936/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Het asielbeleid in de Gemeenschap	13
93/C 58/24	nr. 1088/92 van de heer Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Verwerking van kadavers van dieren in de Gemeenschap	14
93/C 58/25	nr. 1161/92 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Door de Gemeenschap gesubsidieerde aquacultuur in de Golf van Amvrakikos	14
93/C 58/26	nr. 1182/92 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Aantal ambtenaren bij de Commissie	15
93/C 58/27	nr. 1269/92 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: WARC '92 (World Administrative Radio Conference)	15

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
93/C 58/28	nr. 1344/92 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Vergunningen voor wegvervoerders	17
93/C 58/29	nr. 1384/92 van de heer Fernando Suárez González aan de Commissie Betreft: Samenwerking met Latijns-Amerika	17
93/C 58/30	nr. 1386/92 van de heer Fernando Suárez Gonzáles aan de Commissie Betreft: Samenwerking met Latijns-Amerika	17
93/C 58/31	nr. 1390/92 van de heer Fernando Suárez González aan de Commissie Betreft: Samenwerking met Latijns-Amerika	18
93/C 58/32	nr. 1392/92 van de heer Bouke Beumer aan de Commissie Betreft: Collectieve afspraken bij Nederlandse verzekeraars	18
93/C 58/33	nr. 1394/92 van de heer Alman Metten aan de Commissie Betreft: Afspraken over niet-verzekeren van aardbevingsrisico's	18
93/C 58/34	nr. 1438/92 van de leden Ria Oomen-Ruijten, Maxime Verhagen, Petrus Cornelissen, Arie Oostlander, Bartho Pronk en Jan Bertens aan de Commissie Betreft: Verzekeringskartel in Nederland met betrekking tot natuurrampen	19
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1392/92, nr. 1394/92 en nr. 1438/92	19
93/C 58/35	nr. 1412/92 van de heer Elmar Brok aan de Commissie Betreft: Technicus dierenfokkerij en kunstmatige inseminatie	19
93/C 58/36	nr. 1440/92 van mevrouw Annemarie Goedmakers aan de Commissie Betreft: Schending van de mensenrechten in het kamp Tcholliré, Kameroen	20
93/C 58/37	nr. 1481/92 van de heer Arthur Newens aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Steun aan Somalië	20
93/C 58/38	nr. 1484/92 van mevrouw Nicole Fontaine aan de Commissie Betreft: Europese erkenning van namen van herkomst	21
93/C 58/39	nr. 1488/92 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Steun van de Gemeenschap voor Kroatische landbouwers	21
93/C 58/40	nr. 1499/92 van de heer Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar „menselijker” dierenvallen	22
93/C 58/41	nr. 1512/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Modelproject van de GMP's bij de Prespa-meren	22
93/C 58/42	nr. 1514/92 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Bestrijding van de vervuiling van de Middellandse Zee	23
93/C 58/43	nr. 1522/92 van de heer Ben Fayot aan de Commissie Betreft: Het circuleren van postzegelverzamelingen in de interne markt	23
93/C 58/44	nr. 1532/92 van de heer Dimitrios Dessylas aan de Commissie Betreft: De nieuwe internationale luchthaven bij Athene (Spata) en de ernstige gevolgen voor het milieu	24

(Vervolg z.o.z.)

93/C 58/45	nr. 1598/92 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Schenking BST-preparaten aan het GOS	24
93/C 58/46	nr. 1612/92 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Radioactieve afvallozingen en het Marina-project	25
93/C 58/47	nr. 1620/92 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Invoer van Chileens schapevlees in de Gemeenschap	25
93/C 58/48	nr. 1623/92 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Comité van de Regio's	26
93/C 58/49	nr. 1673/92 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Door de Europese Gemeenschap gefinancierde afrasteringen voor het vee in Botswana	26
93/C 58/50	nr. 1694/92 van de heer Marco Taradash aan de Commissie Betreft: Situatie in Roemenië	27
93/C 58/51	nr. 1737/92 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging visserijovereenkomst EEG/Marokko	28
93/C 58/52	nr. 1744/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Valorisatie en ontwikkeling van het Olympusgebied	28
93/C 58/53	nr. 1746/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De weg Ambelonas—Rodia—Skamnia	29
93/C 58/54	nr. 1770/92 van mevrouw Maria Cassanmagnago Cerretti aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Geweld in Libanon	29
93/C 58/55	nr. 1977/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Behoeften van de ziekenhuizen in Albanië	29
93/C 58/56	nr. 2170/92 van de heer Claude Cheysson aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Verslag voor de Republikeinse leden van het Huis van Afgevaardigden van het Amerikaanse Congres, volgens hetwelk Iran in het bezit is van kernwapens	29
93/C 58/57	nr. 2185/92 van de heer Bernard Antony aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Wapenindustrie	30
93/C 58/58	nr. 2202/92 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Protectionisme in de Verenigde Staten gericht tegen fusies en overnames van bepaalde Europese ondernemingen	30
93/C 58/59	nr. 2236/92 van mevrouw Raymonde Dury aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Vestiging van een delegatie in Vietnam	31
93/C 58/60	nr. 2434/92 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Bulgaarse „arbeidsbureaus” die werk in de Gemeenschap garanderen	31
93/C 58/61	nr. 2445/92 van de heer Gianfranco Amendola aan de Raad Betreft: Voorzorgsmaatregelen van de Raad wanneer leden van de Raad verdacht worden van mafia-misdrijven	31
93/C 58/62	nr. 2481/92 van de heer Filippas Pierros aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Schending van de mensenrechten van de Koerden door de Turkse overheid	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 58/63	nr. 2516/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Moord op journalisten in Turkije	32
93/C 58/64	nr. 2517/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Taktiek van de Republiek Skopje	33
93/C 58/65	nr. 2520/92 van de leden Alexander Langer, Claudia Roth en Gérard Onesta aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Inbreuk op de rechten van de mens in Kroatië	33
93/C 58/66	nr. 2677/92 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Steun aan de producenten van durum tarwe	34
93/C 58/67	nr. 2687/92 van de heer Giulio Fantuzzi aan de Raad Betreft: Compensatiebedragen in traditionele productiegebieden voor durum tarwe in Emilia-Romagna	34
93/C 58/68	nr. 2688/92 van de heer Luigi Moretti aan de Raad Betreft: Gevaar voor een autoritaire omwenteling in Italië en het gemeenschappelijk veiligheidsbeleid	35
93/C 58/69	nr. 2713/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Veiligheid van de kerncentrales in de landen van Oost-Europa	35
93/C 58/70	nr. 2739/92 van de heer Filippas Pierros aan de Raad Betreft: Omvangrijke westerse investeringen in Oost- en Centraal-Europa	36
93/C 58/71	nr. 2787/92 van de leden Luigi Moretti en Francesco Speroni aan de Raad Betreft: Ernstige aanslag op de democratie in Italië	37
93/C 58/72	nr. 2832/92 van de heer Claude Desama aan de Raad Betreft: Vrij verkeer van werknemers — overheidsdienst	37
93/C 58/73	nr. 2834/92 van Lord O'Hagan aan de Raad Betreft: Moonies	38
93/C 58/74	nr. 3007/92 van de heer Alex Smith aan de Raad Betreft: Raad van ministers van Sociale Zaken	38
93/C 58/75	<i>Schriftelijke vragen zonder antwoord</i>	39

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 682/91

van mevrouw Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1991)

(93/C 58/01)

Betreft: Export naar Irak door Saarstahl Völklingen en
Export-Union Düsseldorf

In de zomer van 1990 heeft de onderneming Saarstahl Völklingen gelegeerd plaatstaal, stalen ringen en geboorde stalen staven aan de Export-Union Düsseldorf verkocht. Ongeveer 10% van het bestelde materiaal zou door de Export-Union aan Irak zijn geleverd.

1. In juni 1990 waren drie medewerkers van de Iraakse firma Teco als waarnemer aanwezig bij de restproductie van het via de Export-Union bestelde staal; zij lieten zich voor de verdere bewerking van dit materiaal door Saarstahl Völklingen scholen. Is het de Commissie bekend om welk materiaal en om welke scholing het hierbij ging?
2. Het staal zou aanvankelijk via blanco volmachten van de TÜV-Saarland voor export gereedgemaakt worden. Bij een controle stelde de TÜV-Saarland evenwel vast dat het door het Bundesamt für Wirtschaft voor de export goedgekeurde staal niet met de monsters van de controle overeenkwam. Is het de Commissie bekend welk materiaal de TÜV-Saarland bij zijn controle heeft onderzocht?
3. Volgens de douanerecherche van Düsseldorf zou, na de aanvankelijke verdenking dat het door Saarstahl geleverde staal voor een gascentrifuge-installatie voor de verrijking van uranium bestemd was, staal en plaatstaal nu precies op de Condor-raketten van Irak zijn toegesneden. Wat is de Commissie precies bekend over de bruikbaarheid van het geëxporteerde materiaal, te meer daar een woordvoerder van het Duitse Ministerie van Economische Zaken het vermoeden van rakettenstaal al in een vroeg stadium ter sprake heeft gebracht?

Ziet de Commissie de handelwijze van de Düsseldorf Export-Union als een misleiding van het Bundesamt für Wirtschaft (aansturen op het verkrijgen van een „verklaring van geen bezwaar tegen export” door valse opgaven over het exportmateriaal) en daarmee als een overtreding van het Aussenwirtschaftsgesetz van de Bondsrepubliek? Is er tevens sprake van een niet-toegestane deelneming aan een rakettenproject?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(14 december 1992)

De Commissie is niet bevoegd om de door het geachte Parlements lid ter sprake gebrachte kwestie te behandelen. Dit probleem ressorteert immers uitsluitend onder de bevoegdheid van de verantwoordelijke nationale autoriteiten.

De Commissie beschikt niet over de nodige informatie wat de door het geachte Parlements lid aan de orde gesteld punten betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2247/91

van de heer Vincenzo Mattina (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(93/C 58/02)

Betreft: Brug over de Straat van Messina

Is de Commissie, gezien het feit dat EG-deskundigen in de komende maanden met de Italiaanse Regering moeten gaan samenwerken bij het bepalen van een strategie voor het herstellen van het evenwicht in de publieke financiën, voornemens Italië aan te raden in de eerste plaats bepaalde gigantische doch niet-urgente overheidsopdrachten op te schorten, zoals de bouw van de brug over de Straat van Messina, die niet van prioritair belang is en die slechts een bescheiden nut heeft, maar waarvan de

kosten schijnen te worden geraamd op niet minder dan 25 000 miljard lire en waarvan het voorontwerp alleen al het enorme bedrag van 3 000 miljard lire kost?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(19 oktober 1992)

Tot nu toe heeft de Commissie zich niet hoeven uitspreken over de opportuniteit van het ontwerp voor een vaste oeververbinding over de Straat van Messina, aangezien de Italiaanse Regering hiertoe geen verzoek heeft ingediend.

Overigens is het, onafhankelijk van de eventuele indiening van een dergelijk verzoek, niet aan de Commissie om instructies te geven aan de regering van een Lid-Staat om voorbereidende werkzaamheden in het kader van een project van vervoerinfrastructuur op te schorten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2442/91
van de heer Hemmo Muntingh (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 oktober 1991)
(93/C 58/03)

Betreft: Import van tropisch hout uit Liberia

In juni 1991 is openbaar geworden dat de Liberiaanse rebellenleider Charles Taylor tropisch hout uit Liberia heeft geëxporteerd en daarmee wapens heeft gekocht. Drie Europese bedrijven hebben voor 12 miljoen gulden hout gekocht van Taylors patriotisch front NPLF. Het hout wordt verscheept van Liberia via Ivoorkust naar Hull (VK), Sète en La Pallice (Frankrijk).

De Commissie heeft op de ITTO-conferentie in Quito (29 mei tot 6 juni 1991) verklaard dat een belangrijk onderdeel van de politiek van de Gemeenschap en haar Lid-Staten is dat commerciële extractie van hout alleen zou moeten komen van bossen die op een duurzame wijze beheerd worden.

1. Welke bedrijven in de Gemeenschap hebben tropisch hout geïmporteerd uit Liberia en Ivoorkust? Gaat de Commissie haar afkeuring uitspreken over deze praktijken?
2. Is de Commissie niet van mening dat dergelijke ongecontroleerde praktijken niet stroken met de door haar uitgesproken strategie dat commerciële extractie van hout alleen moet komen van bossen met een regime van duurzaam beheer? Welke maatregelen gaat de Commissie treffen om zo spoedig mogelijk deze kwalijke praktijken te beëindigen?
3. Welke importregeling van tropisch hout gaat de Commissie aanwenden om haar strategie ook daadwerkelijk te volgen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(14 oktober 1992)

De Commissie heeft de bevestiging gekregen dat er een zekere handel in tropisch hout zou zijn ontstaan tussen Liberia en Ivoorkust, met als bestemming bepaalde Europese havens.

Zij kan deze praktijken slechts betreuren, te meer daar de opbrengst van deze handel in een zo kostbare hulpbron als tropisch hout voor andere doeleinden is bestemd dan de economische ontwikkeling van het producerende land, zoals die werkelijk in het belang van de bevolking zou zijn.

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid dat dit soort ongecontroleerde praktijken in strijd is met een gezond en duurzaam beheer van het tropische woud. Wat het algemene ontbossingsproces betreft — waarvan de oorzaken hoofdzakelijk buiten de bosbouw in de strikte zin des woords moeten worden gezocht — dat neemt zulke ernstige vormen aan, dat het ons ertoe aanzet zo spoedig mogelijk het doel van een duurzaam behoud van het bosbezit te bereiken.

De Commissie heeft dikwijls verklaard dat er richtsnoeren voor overkoepelende maatregelen in studie zijn; bij dergelijke maatregelen moet noodzakelijkerwijs rekening worden gehouden met de wending die de besprekingen bij de ITTO (International Tropical Timber Organization) over de doelstelling „sustainability” (duurzame ontwikkeling) voor het jaar 2000 zullen nemen.

Zij herinnert er echter aan dat, voor een duurzaam beheer van het tropische bosbestand, veel meer andere factoren een rol spelen dan alleen maar de houthandel. Het is aan de ontwikkelingslanden om daarmee rekening te houden bij de toepassing van hun maatregelen. Ieder initiatief op nationaal vlak zal dus door de Commissie worden aangemoedigd en gesteund.

Ten slotte zij gewezen op het gunstige bericht dat men op de laatste zitting van de ITTO-raad, die in december 1991 werd afgesloten, is toegevoegd naar een universeel duurzaamheidsconcept, waarvan de grondbeginselen als gemeenschappelijke noemer moeten dienen voor de verschillende vormen van bosbouw- en handelsbeleid van de landen die bij de Internationale Overeenkomst inzake tropisch hout zijn aangesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2586/91
van de heer Virginio Bettini (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
(93/C 58/04)

Betreft: Veiligheid van de atoomcentrales in Europa

Als gevolg van de ramp met de reactor nr. 2 van de atoomcentrale in Tsjernobyl is het veiligheidsaspect van

de atoomcentrales in de Gemeenschap steeds meer op de voorgrond gekomen.

1. Kan de Commissie mededelen of het juist is dat de volgende atoomcentrales in de Gemeenschap als gevaarlijk worden beschouwd:
 - Verenigd Koninkrijk: 22 centrales (Bradwell 2, Calder Hall 4, Chapelcross 4, Dungeness 2, Hincley 2, Oldbury 2, Sizewell 2, Trawsfynydd 2, Wylfa 2),
 - Duitsland: 1 (Obrigheim),
 - Nederland: 1,
 - Frankrijk: 2 (Chooz, Saint Laurent),
 - Spanje: 1 (Gerona)?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de veiligheid te kunnen waarborgen?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**
(25 november 1992)

1. De in de vraag van het geachte Parlements lid genoemde centrales zijn inderdaad de oudste in de Gemeenschap, hetgeen niet noodzakelijkerwijs van invloed is op hun veiligheid; zij worden in de verschillende landen van de Gemeenschap onderworpen aan systematische veiligheidsinspecties. In het licht van de resultaten daarvan besluiten de met veiligheid belaste nationale instanties of er eventueel verbeteringen aan deze installaties moeten worden aangebracht, ten einde de veiligheid op een in het kader van de nationale wetgevingen aanvaardbaar niveau te brengen. De exploitanten besluiten op basis van een kosten/batenanalyse om de noodzakelijke verbeteringen aan te brengen of de exploitatie te stoppen. Overigens zijn enkele van de genoemde centrales inmiddels buiten bedrijf gesteld.

2. De maatregelen van de Commissie voor de bescherming van de werknemers en de bevolking tegen straling vloeien voort uit hoofdstuk III „Bescherming van de gezondheid” van het Euratom-Verdrag. Iedere activiteit die een risico van ioniserende straling inhoudt, valt onder de bepalingen van de richtlijn waarin de basisnormen worden vastgesteld voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽¹⁾.

Op 24 januari 1992 heeft de Commissie aan de Raad een verslag voorgelegd over de tenuitvoerlegging van de resolutie van de Raad van 22 juli 1975 over de technologische vraagstukken in verband met de veiligheid van kerninstallaties (1987—1991) ⁽²⁾.

In dit verslag geeft de Commissie onder andere een overzicht van de vooruitgang die is geboekt bij de harmonisatie op communautair niveau van de eisen voor de nucleaire veiligheid; deze vorderingen zijn gemaakt in het kader van communautair overleg tussen de veiligheidsinstanties, de exploitanten en de constructeurs van kernenergie-installaties. Door een verdere consolidatie van dit overleg moeten ook de landen van Midden- en Oost-Europa erbij worden betrokken, waarbij de nieuwe

mogelijkheden tot samenwerking met deze landen kunnen worden benut.

In de resolutie van 18 juni 1992 betreffende technologische vraagstukken in verband met de veiligheid van kerninstallaties ⁽³⁾ juicht de Raad een dergelijke benadering toe.

Ook het Europese Parlement heeft zich uitgesproken over de veiligheid van nucleaire installaties in de Lid-Staten: in een resolutie van 27 september 1992 (Adam-verslag) dringt het onder andere aan op een maximale veiligheid van nucleaire installaties.

Hoewel de Gemeenschap in het kader van het Euratom-Verdrag geen duidelijke bevoegdheid voor het verlenen van bouw- en exploitatievergunningen voor kerncentrales bezit, ook niet op het punt van de veiligheid, wordt over de door de instanties van de Lid-Staten uitgevoerde systematische inspecties diepgaand van gedachten gewisseld in het kader van de permanente werkgroep van de Commissie „Veiligheid van thermische reactoren”.

De gevolgde methoden en de verkregen resultaten worden nader uiteengezet, terwijl de uitwisseling van de verschillende gezichtspunten weer nieuwe vooruitgang mogelijk maakt bij het streven naar harmonisatie van de in de Gemeenschap gevolgde benaderingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980. PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

⁽²⁾ Doc. SEC(92) 79 def.

⁽³⁾ PB nr. C 172 van 8. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2810/91

van de heer Christos Papoutsis (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(93/C 58/05)

Betreft: Rechtstreekse toewijzing van opdrachten voor de uitvoering van werken in het departement Evros die onder de programma's voor regionale ontwikkeling vallen

Kan de Commissie verzekeren dat de rechtstreekse toewijzing van elf opdrachten voor de uitvoering van werken ter voorkoming van overstromingen in het Griekse departement Evros, waarmee in totaal een budget van 1,8 miljard drachme is gemoeid, gebeurde met inachtneming van alle wettelijke procedures die het correcte beheer van de nationale en communautaire geldmiddelen waarborgen, aangezien deze werken onder de communautaire programma's voor regionale ontwikkeling ressorteren?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(26 oktober 1992)

De Commissie deelt het geachte Parlements lid mee dat zij geen enkele klacht over de in zijn vraag genoemde feiten heeft ontvangen. De Commissie heeft zich evenwel tot de

Griekse autoriteiten gewend met de vraag of de elf ondershands toegewezen opdrachten betrekking hebben op elf voorzieningen ter voorkoming van overstroming of dat sommige opdrachten dezelfde stuwdam zouden betreffen. Uit dit onderzoek zou moeten blijken of de opdrachten gesplitst zijn op een wijze die onverenigbaar is met artikel 7, lid 2, van Richtlijn 71/305/EEG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken ⁽¹⁾. De Commissie zal niet nalaten het geachte Parlements lid van de uitkomsten van haar onderzoek op de hoogte te brengen.

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 16. 8. 1971.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2835/91

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(93/C 58/06)

Betreft: Afhandeling van officiële bezwaarschriften

1. Wat is de stand van zaken of de uitslag in verband met de volgende bezwaarschriften op grond van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾;

355/85, 431/86, 601/86, 704/86, 715/86, 730/86, 731/86, 764/86, 766/86, 781/86, 37/87, 202/87, 219/87, 424/87, 504/87, 533/87, 584/87, 616/87, 646/87, 654/86, 658/87, 669/87?

2. Hoe staat het op dit moment met de instandhouding van de betrokken lokaties?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(7 december 1992)

1. Voor de volgende zaken heeft de Commissie na bestudering besloten de klacht in te trekken:

431/86 (Nederland), 601/86 (Frankrijk, 715/86 (Italië), 730/86 (Duitsland), 731/86 (Duitsland), 766/86 (Frankrijk), 424/87 (Spanje), 504/87 (Griekenland) en 669/87 (Denemarken).

Voor de volgende zaken of voor daarmee samenhangende habitat-kwesties lopen er nog procedures krachtens artikel 169:

355/85 (Nederland), 704/86 (Griekenland), 764/86 (Griekenland), 781/86 (Griekenland), 37/87 (Griekenland), 202/87 (Spanje), 219/87 (Spanje), 533/87 (Italië), 584/87 (Griekenland), 616/87 (Griekenland), 654/86 (Griekenland), 646/87 (Spanje) en 658/87 (Italië).

2. De Commissie heeft geen bevoegdheden om voor deze gevallen ter plaatse inspecties uit te voeren. Ten

aanzien van de lokaties waarvoor nog procedures lopen, is zij echter van mening dat de mate of wijze van instandhouding onvoldoende is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3017/91

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(93/C 58/07)

Betreft: Het Verdrag van Ramsar en het communautaire ontwikkelingsbeleid

Op de laatste conferentie van de partijen bij het Verdrag van Ramsar, waaraan werd deelgenomen door delegaties uit onder meer België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Ierland, Italië, Nederland, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk als volledige leden, alsmede door Luxemburg en de Gemeenschap als waarnemers, werd aanbevolen (Aanbeveling C.4.13):

dat de verdragsluitende partijen er bij de multilaterale ontwikkelingsbanken en andere ontwikkelingsinstanties op aandringen de conservering en het verstandig gebruik van waterland te bevorderen;

dat dergelijke banken en instanties het formuleren en aannemen van nationale beleidsmaatregelen voor een verstandig gebruik en de conservering van waterland stimuleren.

1. Hebben de afdelingen van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor de uitbetaling van ontwikkelingsgelden op regionaal niveau of aan derde landen enige instructies in deze richting gekregen?
2. Is er te dien einde een beroep gedaan op de EIB?
3. Welk standpunt huldigt de Commissie ten aanzien van de rol van ontwikkelingshulp (binnen of buiten de Gemeenschap) bij de bevordering van een verstandig gebruik van waterland?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(15 december 1992)

De Europese Investeringsbank is zich ten volle bewust van het belang van de bescherming en instandhouding van het waterland. Voor alle projecten die de EIB overweegt te financieren laat zij een allesomvattende milieu-effectbeoordeling uitvoeren, waarin onder meer de mogelijke gevolgen voor het aquatisch en terrestrisch ecosysteem worden beschouwd. De EIB onderhoudt over een en ander systematisch contact met de ter zake bevoegde diensten van de Commissie, waaronder Corine.

De Commissie heeft reeds financiële steun verleend aan projecten welke een rationeel gebruik van waterland

beogen in het kader van Verordening (EEG) nr. 2242/87⁽¹⁾ inzake communautaire acties voor het milieu.

Daarnaast werd in 1991 de samenwerking tussen het Secretariaat-generaal van de Ramsar-overeenkomst en de Commissie versterkt.

(¹) PB nr. L 207 van 29. 7. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3043/91

van de heer André Sainjon (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(93/C 58/08)

Betreft: Verlaging kredieten voor het Jessi-programma

De Europese Gemeenschap lijkt haar steun aan Jessi (Joint European Submicron Silicon Project) op losse schroeven te willen zetten. De begrotingskredieten voor dit omvangrijke Europese programma, dat bedoeld is om de chips van de toekomst te ontwikkelen, zijn in 1992 namelijk met 25% verlaagd. De uitgaven zijn tot 400 miljoen ecu teruggebracht.

Naast de regeringen van de betrokken Lid-Staten is de Gemeenschap een van de belangrijkste financiers van Jessi.

De Gemeenschap en landen als Frankrijk laten zich smeken en bidden om een programma te bekostigen dat het concurrentievermogen van de Europese elektronica-sector ten opzichte van die van Japan zeker moet stellen. Zo speelt Jessi een belangrijke rol bij de verwezenlijking van essentiële projecten zoals mobiele telefoons, digitale netwerken voor geïntegreerde diensten, hoge-definitietelevisie en de vervaardiging van geïntegreerde circuits.

Mijns inziens vormt deze besnoeiing een belemmering voor de krachtopspanning die Europa moet leveren om de Japanse en Amerikaanse elektronica-industrie het hoofd te bieden. Als we niet op bepaalde situaties anticiperen, komen duizenden arbeidsplaatsen in deze sector op de tocht te staan.

Kan de Commissie mededelen hoe zij de Europese elektronica-markt wil verdedigen nu de Jessi-kredieten zijn verlaagd?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(1 december 1992)

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat micro-elektronica van cruciaal belang is. De technologische mogelijkheden van de micro-elektronica zijn in hoge mate bepalend voor informatica en telecommunicatie en derhalve voor het concurrentievermogen van alle sectoren van de Europese elektronica-industrie.

Het Jessi-programma is een van de initiatieven die in het kader van O&O op het gebied van de micro-elektronica

van doorslaggevend belang zijn; het is dan ook door de Gemeenschap in aanzienlijke mate gesteund en dit gebeurt nog steeds.

Tijdens de planningfase voor Jessi (Eureka-project EU 127), die in 1988 is uitgevoerd door vertegenwoordigers van de industrie, onderzoekcentra en universiteiten, werd de benodigde mankracht geraamd op 21 400 mensen en de totale kosten op ongeveer 3,8 miljard ecu gedurende de periode van 1989 tot en met 1996. Voor 50% van de financiële middelen voor Jessi werd een beroep gedaan op de industrie, voor 25% op nationale regeringen (Duitsland, Frankrijk, Nederland, Italië en het Verenigd Koninkrijk) en voor 25% op de Gemeenschap.

Aan het begin van de aanloopfase van Jessi in mei 1990 heeft de Commissie 50% van het toen nog resterende budget van Esprit voor micro-elektronica besteed aan de ondersteuning van de eerste fase van de allereerste samenwerkingsprojecten voor Jessi. De totale ondersteuning voor Jessi en daarmee samenhangende projecten in de jaren 1990 en 1991 bedroeg 102 miljoen ecu.

Deze steun is voortgezet in het kader van het lopende specifieke programma voor IT dat op 8 juli 1991 is vastgesteld. Vooral de strategische werkzaamheden voor geavanceerde submicron CMOS-technologie in het kader van Jessi nemen, in overeenstemming met de doelstellingen en de wetenschappelijke en technische inhoud van de beschikking van de Raad, met 55% een groot deel van het budget van het deelprogramma voor micro-elektronica (1992—1994) voor hun rekening.

In het licht van de herstructurering van het Jessi-programma, waarbij „vlaggeschip”-projecten werden geïntroduceerd die specifiek gericht zijn op de behoeften van bepaalde gebruikerstoepassingen, hebben de industrie (de Jessi-raad) en de overheidsinstanties (het Jessi-comité) in oktober 1991 overeenstemming bereikt over een herzien budget voor de eerste drie jaar van de hoofdfase van Jessi, die in januari 1992 van start is gegaan. Voor deze periode (1992—1994) is een budget van 1 232 miljoen ecu uitgetrokken, dat als volgt is verdeeld:

- bijdrage van de industrie: 616 miljoen ecu
- bijdrage van nationale regeringen: 416 miljoen ecu
- bijdrage van de Gemeenschap: 200 miljoen ecu.

In totaal heeft de Commissie dus voor de periode 1990—1994 voor de ondersteuning van Jessi zo'n 302 miljoen ecu uitgetrokken. Indien er redenen zijn om dit bedrag nog te verhogen, kan dit gebeuren na de hangende beslissing over de financiële aanvulling op het derde kaderprogramma.

De Commissie is van oordeel dat uit deze feiten duidelijk blijkt dat er voorlopig geen twijfel kan zijn aan de inzet en de steun van de Gemeenschap voor de verwezenlijking van de doelstellingen van Jessi.

Wat de toekomst betreft, heeft de Commissie bevestigd dat zij prioriteit wil geven aan de micro-elektronica. In het werkdocument van de Commissie betreffende het vierde kaderprogramma⁽¹⁾ wordt het eerste van de 31 kernthema's die bij het „eerste deelgebied” worden genoemd, namelijk als volgt beschreven:

Basiscomponenten van IT-systemen: het doel is het brede spectrum van de Europese industrie in staat te stellen op

concurrerende wijze elektronische systemen te produceren en toe te passen. De O&O-activiteit spitst zich toe op technologieën voor basiscomponenten (CMOS), systeemonderdelen (microprocessors en microprocessorsystemen) en fundamenteel IT-onderzoek. Samen moeten deze ervoor zorgen dat men tijdig de beschikking krijgt over bouwstenen voor complexe systemen op basis van de huidige en toekomstige generaties van technologieën. De volgende generatie van geavanceerde CMOS-circuits met geringere feature-grootte, grotere snelheid en verhoogde complexiteit zal worden ontwikkeld met intensieve begeleiding van het bedrijfsleven en in samenhang met de nieuwe fase van het gezamenlijke Europese Submicron Silicon-project (Jessi). Er zullen op de RISC-architectuur gebaseerde microprocessorsystemen worden ontwikkeld, inclusief open-systeemprogrammatuur, die zijn afgestemd op Europese systeembouwers, terwijl bij de ontwikkeling van microsystemen waarin sensoren, actuatoren en logische schakelingen zijn opgenomen, verschillende disciplines worden betrokken, van halfgeleider technologie, optica en andere sensortechnologieën tot robotica. Het fundamenteel onderzoek op dit gebied zal net als op andere interdisciplinaire terreinen worden aangevuld met thematische deskundigheidsnetwerken.

De Commissie is van plan om het vizier van het Jessi-programma zowel in de lopende als in de volgende fase vanaf 1994 in overleg met de industrie en de overige deelnemende overheidsinstanties scherp te blijven stellen, opdat de financiële middelen en met name de overheids-gelden optimaal worden gebruikt voor de verwezenlijking van de doelstellingen die het belangrijkste zijn voor de instandhouding van het concurrentievermogen van de Europese elektronica-industrie in het licht van de mondiale ontwikkelingen.

De Commissie is ervan overtuigd dat de Gemeenschap, als alle betrokken partijen hoge prioriteit aan de micro-elektronica en het Jessi-programma in het bijzonder blijven geven en als deze prioriteit wordt vertaald in de omvang van de investeringen door de industrie en de steun die met name door de Regeringen van de Lid-Staten wordt gegeven, een reële kans heeft om ook in de toekomst in deze sector, die van vitaal belang is, te blijven meespelen.

(¹) Doc. COM(92) 406 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3073/91

van de heer Bouke Beumer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1991)

(93/C 58/09)

Betreft: Ondergronds transport via buisleidingnetten

Naast het reeds bestaande transport van goederen over de weg, via het water, de rail en het vliegtuig wordt, met name vanuit de bouwwereld, de aandacht gevestigd op het ondergronds transport van goederen via buisleidingnetten. De buisleidingnetten zouden de belangrijkste distributie- en bevolkingsregio's met elkaar moeten verbinden.

In Japan blijken met deze wijze van transport al positieve ervaringen te zijn opgedaan.

1. In hoeverre onderschrijft de Commissie de mening van de voorstanders van deze wijze van transport, via ondergrondse buisleidingstraten, dat er sprake is van een ideaal systeem: het is veilig, milieuvriendelijk, continu beschikbaar, heeft een grote capaciteit en een lange levensduur, het ruimtebeslag is gering, terwijl het concurrerend kan zijn met andere vormen van transport omdat de kosten van aanleg (en exploitatie) niet als bijzonder hoog zijn te beschouwen?
2. In welke mate zou, gezien de veronderstelde groei van de goederenstromen in Europa, zo'n 50% in de komende 20 jaar, het ondergronds transport via buisleidingstraten een alternatief kunnen vormen. Met name: voor welke goederenstromen en voor welke vormen van het huidige vervoer zou het een aanvulling kunnen zijn en tussen welke distributie- en bevolkingsregio's zou naar verwachting een ondergronds buisleidingnet van belang kunnen zijn?
3. Meent de Commissie dat de aanleg en exploitatie van een infrastructuur van ondergrondse buisleidingen primair onder de verantwoordelijkheid van het openbaar bestuur valt, of feitelijk een taak is voor het particulier initiatief, of door het openbaar bestuur en het particulier initiatief gezamenlijk aangelegd en geëxploiteerd moet worden?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(2 december 1992)

De Commissie heeft met belangstelling kennis genomen van het door het geachte Parlementslid in zijn voornoemde vraag aangesneden onderwerp.

Overigens is het niet de eerste keer dat ondergrondse netwerken voor het vervoer van goederen aan de orde zijn. Daarover werd zelfs enkele jaren geleden gesproken in een door de universiteit van Delft georganiseerd colloquium waar men het had over vacuümbuizen waarmee grotere snelheden kunnen worden bereikt.

Dat een dergelijk systeem voordelen heeft op milieugebied is buiten kijf; niettemin moet niet uit het oog worden verloren dat de aanleg van een dergelijk systeem over grote afstanden en in het open veld teveel zou kosten om rendabel te zijn. Men kan zich hiervan goed rekenschap geven wanneer men kijkt naar de — voornamelijk financiële — moeilijkheden die werden ondervonden bij de aanleg van tunnels door de Alpen en in dat geval heeft deze oplossing nog bijkomende voordelen, met name vanuit het oogpunt van energiebesparing en dus verhoging van de rentabiliteit.

De diensten van de Commissie beschikken helaas niet over gegevens betreffende een dergelijk project in Japan.

Een statistisch overzicht van per pijpleiding vervoerde goederen wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3163/91**van mevrouw Mary Banotti (PPE)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 januari 1992)**(93/C 58/10)**Betreft: Financiering en evaluatie van culturele projecten*

Kan de Commissie cijfergegevens verstrekken over de financiële middelen die in de jaren 1989—1991 zijn uitgetrokken voor projecten op het gebied van theater, opera en ballet, zowel in het kader van „Platform Europa” als van andere projecten?

Beschikt zij over een methode om na te gaan of de EG-subsidies voor culturele manifestaties en projecten wel goed worden besteed?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(5 oktober 1992)

De Commissie kent op uiteenlopende culturele en artistieke terreinen financiële steun toe voor gerichte culturele evenementen met een Europese dimensie.

De subsidieverlening is vanaf 1991 gestructureerd in het kader van het project „Onderscheiding Europees cultuurpodium”, dat voor het eerst werd bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 10 juli 1990. Dit programma staat thans bekend onder de naam *Caleidoscoop*.

Voor theater en ballet zijn door de Commissie bij wijze van steun ongeveer de volgende bedragen toegekend:

- 474 000 ecu in 1991
(theater 384 000 ecu,
ballet 90 000 ecu);
- 369 500 ecu in 1990
(theater 364 000 ecu
ballet 5 000 ecu);
- 287 000 ecu in 1989
(theater 272 000 ecu
ballet 15 000 ecu).

Bij de toekenning van financiële steun voor een cultureel project zendt de Commissie de organisatoren van het evenement een formulier toe dat dient te worden ingevuld en ondertekend en waarin wordt gespecificeerd dat de begunstigde:

1. overeenkomstig het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, dat op 13 maart 1990 is herzien, verklaart de door de Commissie en de Rekenkamer verrichte controle van het gebruik van de communautaire fondsen te accepteren;
2. zich ertoe verbindt de Commissie binnen drie maanden na afloop van de actie de volgende documenten in tweevoud toe te zenden (de kredieten waarvoor uit hoofde van deze actie betalingsverplichtingen worden

aangegaan hebben overeenkomstig de budgettaire voorschriften immers een beperkte geldigheidsduur):

- een verslag over het gebruik van de hierboven bedoelde financiële steun;
- een door de voor de begunstigde organisatie verantwoordelijke persoon gewaarmerkt rekeningafschrift of een financieel verslag waarbij de naar behoren gewaarmerkte bewijsstukken zijn gevoegd, waarin het bedrag en de aard van de uitgaven, alsmede de overeenkomstige inkomsten (inclusief het bedrag van de subsidie van de Commissie) zijn vermeld;
- eventueel het jaarverslag van de organisatie die het project beheert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3181/91**van de heer Mark Killilea (RDE)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 januari 1992)**(93/C 58/11)**Betreft: Ora-programma*

Aanvragen uit Ierland uit hoofde van dit programma zijn sinds half september van dit jaar bij de Commissie ingediend.

Kan de Commissie mededelen:

1. Hoe spoedig er besluiten zullen worden genomen over de van Ierse zijde ingediende projecten?
2. Een lijst van succesvolle toepassingen in Ierland, en de criteria die in deze gevallen gebruikt werden om tot dit resultaat te komen?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(30 november 1992)

Na de uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor O&O op het gebied van telematicasystemen voor landelijke gebieden heeft het Beheerscomité Telematica een positief advies uitgebracht over de resultaten van de beoordeling van de voorstellen; alle contractbesprekingen zijn inmiddels met succes afgerond. Met elf O&O-projecten is in januari 1992 een begin gemaakt en vijf andere zullen eind 1992 van start gaan.

Bij 46 van de 98 ingediende voorstellen waren Ierse organisaties betrokken; van de 16 geselecteerde onderzoekprojecten zijn er 10 waaraan in totaal 22 Ierse organisaties deelnemen.

Al deze O&O-projecten vormen een geïntegreerd geheel, dat door de Circa-groep in Ierland wordt gecoördineerd. De eerste resultaten van het onderzoek zijn besproken tijdens een workshop, die begin oktober 1992 in Thurles (Ierland) door het Tipperary Rural and Business Development Programme werd georganiseerd.

Alle voorstellen zijn beoordeeld aan de hand van de criteria in bijlage III van het besluit van de Raad inzake

het derde kaderprogramma en in de beschikking inzake het specifieke programma voor telematicasystemen van algemeen belang.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 164/92
van de heer Diego de los Santos-López (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 februari 1992)
(93/C 58/12)

Betreft: Subsidies voor de Spaanse hoge-snelheidstrein

Kan de Commissie een gedetailleerd overzicht verstrekken van alle steun en subsidie die in het kader van de Structuurfondsen (EFRO) en andere structurele instrumenten (EIB) wordt verleend aan de totstandkoming van het eerste baanvlak (Sevilla-Madrid) voor de Spaanse hoge-snelheidstrein (AVE)?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(10 december 1992)

De Gemeenschap heeft voor de aanleg van de in april 1992 in dienst genomen hoge-snelheidslijn Madrid-Sevilla de volgende steun toegekend:

		<i>(miljoen ecu)</i>
<i>Subsidies</i>		
EFRO		784
Lijn 700 (communautaire infrastructuur)		4
	Subtotaal	788
<i>Leningen</i>		
EGKS		109
EIB		77
	Subtotaal	186
	Totaal-generaal	974

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 298/92
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1992)
(93/C 58/13)

Betreft: Sancties tegen Joegoslavië en Belgische ondernemingen

Verscheidene Belgische ondernemingen ondervinden na deel van de sancties die de Gemeenschap tegen Joegoslavië heeft getroffen. Het gaat daarbij vooral om firma's die in dat land goederen op contractbasis laten verwerken om ze daarna weer in de Gemeenschap in te voeren en op de markt te brengen.

Dankzij een preferentiële regeling konden deze goederen tegen nultarief opnieuw worden ingevoerd. Deze regeling is in het kader van de sancties tegen Joegoslavië opgeschort, wat voor de Belgische bedrijven voor problemen zorgt omdat zij nu gedwongen zijn een tarief van 9,5 % te betalen voor de wederinvoer van de produkten die in dat land worden verwerkt.

Deze situatie brengt de betrokken ondernemingen in moeilijkheden. Hoe denkt de Commissie dit probleem te kunnen oplossen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(5 november 1992)

Het besluit van de Raad van 11 november 1991 om de handelsconcessies op te schorten die zijn vastgesteld bij de overeenkomsten tussen de Gemeenschap en Joegoslavië van 1980, heeft geleid tot het afschaffen van de bij deze overeenkomsten vastgestelde preferentiële handelsregeling. Het Parlement hechtte op 20 november 1991 zijn goedkeuring aan de opzegging van deze overeenkomsten, en stemde voorts in met de redenen die aan dit besluit ten grondslag lagen.

Ten einde de negatieve effecten te corrigeren die deze maatregelen noodzakelijkerwijs hadden voor de republieken die wilden medewerken aan het herstel van de vrede in Joegoslavië, ter plaatse of in het kader van de Joegoslavië-conferentie die in Den Haag begon, hechtte de Raad op 2 december 1991 zijn goedkeuring aan selectieve positieve maatregelen ten behoeve van deze republieken, te weten Bosnië-Herzegovina, Macedonië en Slovenië. Deze maatregelen werden aangevuld en uitgebreid tot Montenegro bij besluit van de Raad van 3 februari 1992.

Het doel en het effect van deze maatregelen is voor deze republieken de preferentiële regeling, die is vastgesteld bij de overeenkomsten van 1980, te herstellen; de maatregelen maken een einde aan de door het geachte Parlementslid genoemde moeilijkheden.

Voor het handelsverkeer met Servië kunnen ondernemingen uit de Gemeenschap verzoeken om de toepassing van de douaneregeling „passieve veredeling”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 306/92
van de heer Louis Lauga (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 februari 1992)
(93/C 58/14)

Betreft: Versterking van het kaderprogramma onderzoek en ontwikkeling

Het Europees Parlement heeft zich uitgesproken voor een versterking van het kaderprogramma onderzoek en ontwikkeling van de Europese Gemeenschap op het stuk van de niet-nucleaire energiebronnen.

De plaats die is ingeruimd voor deze energiebronnen onder onderzoek en ontwikkeling beslaat een vijfde van de kredieten van de totale energiesector, hoewel met bedoelde bronnen vier vijfde van de behoefte wordt gedekt.

Is de Commissie niet voornemens over te gaan tot een budgettaire herziening van de programma's onderzoek en ontwikkeling in het derde en volgende kaderprogramma zoals is toegezegd aan het Parlement door de Commissie?

In welke omvang en gedurende welke tijd zou deze herziening kunnen plaatsvinden?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie
(25 november 1992)

Op 15 juli 1992 heeft de Commissie haar voorstel voor een besluit van de Raad betreffende aanvullende financiering van het derde kaderprogramma van communautaire werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling ⁽¹⁾ gepresenteerd, overeenkomstig haar verklaringen ten overstaan van het Europese Parlement. Dit voorstel van de Commissie heeft ten doel de financiële toewijzing van het derde kaderprogramma te verhogen van 5 700 tot 7 300 miljoen ecu, door een extra bedrag van 1 600 miljoen ecu voor 1993 en 1994.

Binnen deze aanvullende toewijzing heeft de Commissie het voornemen het voor het onderdeel „niet-nucleaire energiebronnen” bestemde bedrag van 157 miljoen ecu te verhogen tot 337 miljoen ecu, en zodoende meer dan te verdubbelen.

Wanneer het voorstel, dat momenteel ter behandeling voorligt aan het Europese Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en de Raad, voor het eind van het jaar wordt goedgekeurd, kan in 1993 reeds worden begonnen met de financiering van de aanvullende onderzoeksprojecten.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 309.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 397/92

van de heer Gianfranco Amendola (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 februari 1992)

(93/C 58/15)

Betreft: Tegenstrijdigheden bij de toepassing van de milieu-effectrapportage voor het project „Vetto-dam” in de rivier Enza in Emilia-Romagna (Italië)

Het project voor de bouw van de Vetto-dam in de rivier Enza in Emilia-Romagna (Italië) ressorteert onder de in bijlage II van Richtlijn 75/337/EEG opgenomen lijst van projecten ⁽¹⁾.

Dit project is, na een milieu-effectrapportage, door de Italiaanse overheidsinstanties goedgekeurd, zij het in een andere vorm en met volledig verschillende doeleinden dan oorspronkelijk was voorzien, en komt in aanmerking

voor financiering en leningen van de Europese Investeringsbank. Ten aanzien van dit project is door de regio Emilia-Romagna en het WWF (Wereldnatuurfonds) een negatief advies uitgebracht.

Voorts is bij de administratieve regionale rechtbank tegen dit project een zaak aanhangig gemaakt door de organisaties „Amici della Terra” (milieubescherming), het WWF, de LIPU (Italiaanse bond voor de bescherming van vogels), de „Lega Ecologica” (vereniging voor milieubescherming), de „Ente Nazionale per la Protezione degli Animali” (Italiaanse Bond voor dierenbescherming), „Italia Nostra” (milieubeweging) en de „Lega per l'Ambiente” (milieuorganisatie).

In het desbetreffende gebied leven door de Conventie van Bern beschermde diersoorten en komen habitats voor die volgens de LIPU (vogelbeschermingsbond) ressorteren onder het toepassingsgebied van Richtlijn 79/409/EEG „Vogels” ⁽²⁾.

1. Kan de Commissie, gezien het bovenstaande, mededelen of de milieu-effectrapportage ten aanzien van het project Vetta-dam voldoet aan de eisen van Richtlijn 85/337/EEG?
2. Kan de Commissie mededelen of het besluit van het ministerieel comité, dat het project voor een dam heeft afgewezen en in plaats daarvan toestemming heeft gegeven voor de bouw van een stuwdam — niet voor irrigatiedoeleinden, zoals de bedoeling was, maar voor drinkwaterdoeleinden — strookt met de letter en de geest van Richtlijn 85/337/EEG?
3. Kan de Commissie mededelen welke stappen zij denkt te ondernemen bij de Italiaanse autoriteiten om de Conventie van Bern en de „vogelrichtlijn” te doen naleven?
4. Acht de Commissie het niet nodig Richtlijn 85/337/EEG te wijzigen door een nieuwe bijlage in te lassen waarin de criteria worden vastgelegd voor de uitvoering van milieu-effectrapportages in de Lid-Staten, ten einde aldus verschillen in toepassing van de richtlijn te voorkomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(21 december 1992)

De Commissie heeft de door het geachte Parlements lid genoemde feiten in verband met het project Vetto-dam in de Enzo reeds als klacht geregistreerd.

Dit soort project valt onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG en moet worden onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling wanneer het milieu-effect ervan aanzienlijk kan zijn, indien de omvang of de ligging van het project zulks vereist.

De Commissie heeft zich dan ook tot de Italiaanse autoriteiten gewend om te vernemen welke maatregelen deze denken te treffen om aan de uit de communautaire wetgeving voortvloeiende verplichtingen te voldoen.

De Commissie wacht momenteel op een antwoord hunnerzijds.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 500/92
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 maart 1992)
(93/C 58/16)

Betreft: Programma voor drugbestrijding

Hoe staat het met de voorbereidende werkzaamheden voor het programma voor drugbestrijding, dat door de Europese Raad te Rome op 14 december 1990 is aangenomen? Welke betrekkingen zal dit hebben met het onlangs opgerichte Europees Observatorium voor drugs en met de Europese Week die gepland is voor het tweede kwartaal van dit jaar?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(26 oktober 1992)

Het Europees drugbestrijdingsplan dat op 14 december 1990 door de Europese Raad van Rome werd goedgekeurd, omvatte vijf grote werkgebieden, namelijk:

- a) coördinatie tussen de Lid-Staten,
- b) de oprichting van een Europees Drugwaarnemingscentrum,
- c) acties inzake het terugdringen van de vraag,
- d) acties tegen de sluikhandel,
- e) acties op internationaal niveau.

Het Celad, het Europees Comité voor drugbestrijding, is thans doende het Plan, nadat het een jaar heeft gelopen, te herzien in het licht van de veranderingen die naar aanleiding van het Verdrag van Maastricht op het gebied van de volksgezondheid moeten worden aangebracht.

Het Europees Drugwaarnemingscentrum, waarnaar specifiek wordt verwezen in het Europese drugbestrijdingsplan, is weliswaar nog niet opgericht, maar de institutionele besprekingen over de instelling ervan zijn in een gevorderd stadium. Ingevolge de conclusies van de Europese Raad van Maastricht diende de Commissie in december 1991 een ontwerp-verordening in. De Instellingen van de Gemeenschap zouden deze verordening vóór juni 1992 moeten goedkeuren.

De Europese Week van de drugpreventie, die van 16 tot 22 november 1992 zal lopen, is, hoewel zij niet met name genoemd wordt in het Europese Plan, daarmee volledig in overeenstemming en vertegenwoordigt een gezamenlijk initiatief op het gebied van de onder c) bedoelde vermindering van de vraag. Dit evenement is bedoeld voor de jeugd en beoogt het publiek bewuster te maken van de gevolgen van drugs.

De Europese Week van de drugpreventie beantwoordt aan het verzoek van de Raad voor Volksgezondheid om de uitwisseling van informatie te stimuleren. Hiervan wordt met name melding gemaakt in de conclusies van de Raad voor Volksgezondheid van 13 november 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van gecoördineerde maatregelen inzake preventie van drugverslaving en begeleiding van drugverslaafden (¹).

(¹) PB nr. C 31 van 9. 2. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 507/92
van mevrouw Caroline Jackson (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 maart 1992)
(93/C 58/17)

Betreft: Aids/HIV en de voorgestelde derde levensverzekeringsrichtlijn

Volgens de voorgestelde derde levensverzekeringsrichtlijn (¹) kan een verzekeringsmaatschappij die is toegelaten door de Lid-Staat waarin zij haar hoofdkantoor heeft (land van herkomst), direct een levensverzekering sluiten in een andere Lid-Staat (Lid-Staat van dienstverrichting).

De Britse verzekeringsmaatschappijen vragen aan cliënten voor een levensverzekering in het Verenigd Koninkrijk of zij reeds een HIV-test hebben ondergaan, zelfs wanneer het resultaat negatief was, en zij vragen aan vele mannelijke cliënten of zij homoseksueel zijn.

Kan een Lid-Staat van dienstverrichting die zich tegen deze praktijk verzet om redenen van openbare gezondheid op het stuk van Aids of de bescherming van de persoonlijke rechten krachtens de bepalingen van de genoemde richtlijn Engelse maatschappijen verhinderen deze praktijk in die Lid-Staat in te voeren op grond van de geldende nationale wetgeving?

(¹) PB nr. C 99 van 16. 4. 1991, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 508/92
van mevrouw Caroline Jackson (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 maart 1992)
(93/C 58/18)

Betreft: Aids/HIV en assurantiepraktijken in Engeland

In Engeland is het bij assurantiemaatschappijen algemeen gebruik om

- a) mannelijke verzekeringnemers van een levensverzekering te vragen of zij homoseksueel zijn en
- b) alle cliënten voor een levensverzekering te vragen of zij op Aids onderzocht zijn of reeds een test hebben

ondergaan voor HIV, zelfs wanneer het resultaat negatief was.

Deze informatie kan ertoe leiden dat de verzekeringnemer een extra hoge premie betaalt of dat geweigerd wordt hem te verzekeren.

Deze praktijk heeft ernstige kritiek uitgelokt in Engeland en sommige mensen ervan weerhouden om HIV-testen te ondergaan en heeft er bovendien toe bijgedragen de mythe als zou Aids een homoseksuelenziekte zijn te versterken.

Is de Commissie niet bezorgd over de gevolgen hiervan voor

1. de individuele persoonlijke rechten en
2. de publieke voorlichting op het stuk van Aids wanneer Engelse verzekeringsmaatschappijen krachtens de voorgestelde derde levensverzekeringsrichtlijn dezelfde praktijken kunnen toepassen bij het verkopen van verzekeringen in andere Lid-Staten?

**Gecombineerd antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 507/92 en nr. 508/92
(24 november 1992)**

Het voorstel van de Commissie voor een derde richtlijn van de Raad betreffende het levensverzekeringsbedrijf ⁽¹⁾ heeft geen directe gevolgen voor de individuele rechten inzake privacy en openbare voorlichting over Aids.

Indien geen geharmoniseerde communautaire regels bestaan, wordt de ter zake dienende nationale wetgeving toegepast. Deze regel blijft ook gelden na de goedkeuring van de derde levensverzekeringsrichtlijn. Indien echter zulke wetgeving de vrijheid van het verlenen van diensten beperkt (bij voorbeeld door een bedrijf beperkingen op te leggen bij het zoeken naar informatie die nodig wordt geacht om de risico's die verbonden zijn aan een bepaald contract te bepalen), dan moet deze voldoen aan de in de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie vastgestelde criteria welke berusten op overwegingen van algemeen belang; bij deze wetgeving moet discriminatie worden uitgesloten, de objectieve noodzaak voorop staan en het beginsel van evenredigheid in acht worden genomen.

Wat de bescherming van natuurlijke personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens betreft, deelt de Commissie het geachte Parlementslid mede dat zij terzake ⁽²⁾ bij de Raad een voorstel voor een richtlijn heeft ingediend, dat onlangs is gewijzigd naar aanleiding van het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾. Met dit voorstel wordt beoogd een hoog beschermingsniveau in de Gemeenschap te waarborgen en de rechten van de betrokkenen en de plichten van degenen die betrokken zijn bij de behandeling van persoonsgegevens door de verzekeringsmaatschappijen, vast te stellen.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 57 def.

⁽²⁾ PB nr. C 277 van 5. 11. 1990.

⁽³⁾ Doc. COM(92) 422 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 548/92

van de heer Hugh McMahon (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1992)

(93/C 58/19)

Betreft: Noordzee-olie als communautaire rijkdom

Kan de Commissie een uitleg geven van de opmerkingen die door de heer Cardoso e Cunha, lid van de Commissie, gemaakt zouden zijn dat de olie en het gas van de Noordzee communautaire rijkdommen zijn? Is dit de algemene opvatting in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(16 december 1992)

De opmerkingen van de heer Cardoso e Cunha, lid van de Commissie, dienen in hun context te worden geplaatst: een groot deel van de Noordzee-olie wordt gewonnen binnen de exclusieve economische zone (zeerecht) van Lid-Staten van de Gemeenschap en vormt dus in die zin communautaire produktie of kan worden beschouwd als een communautaire rijkdom, ook al behouden de Lid-Staten daarover de volledige soevereiniteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 648/92

van de heer Marco Taradash (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 maart 1992)

(93/C 58/20)

Betreft: Cocaïnediefstallen in de rechtbank van Rome

Uit een nu nog lopend justitieel onderzoek in Italië blijkt dat uit het Bureau bewijsstukken van de rechtbank van Rome een aanzienlijke hoeveelheid cocaïne — circa acht kg — is gestolen. De cocaïne, die daar ter latere vernietiging was opgeslagen, is opnieuw op de clandestiene markt gebracht, vermoedelijk met de medeplichtigheid van het hoofd van het bureau en van enkele functionarissen ervan. Een ander verzegeld pak dat vier kg cocaïne bevatte, is toevallig in een kast ontdekt, hoewel het officieel in de registers van het betrokken bureau als vernietigd te boek stond. Volgens berichten in de pers zijn er in de loop der jaren op die manier enorme hoeveelheden heroïne en cocaïne uit het Bureau bewijsstukken verdwenen. In dat bureau zijn honderden kilo's verdovende middelen bewaard. De diefstal ging heel eenvoudig in zijn werk: als een paar medewerkers van het bureau bereid werden gevonden hun medewerking te verlenen, kon de diefstal zonder risico worden gepleegd en zou deze alleen aan het licht komen in geval van conflicten binnen de drugbende zelf.

Dit soort misdrijven waarborgt niet alleen de zeer hoge winsten van de handel in verboden verdovende middelen maar sluit bovendien bestraffing nagenoeg uit. Kan de Commissie aangeven in hoeverre de in de Lid-Staten van de Gemeenschap toegepaste procedure inzake inbeslag-neming, bewaring en vernietiging van verdovend midde-len echt waterdicht is?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(26 oktober 1992)

De Commissie is niet in de gelegenheid aan te geven in hoeverre de in de Lid-Staten van de Gemeenschap toegepaste procedure inzake inbeslagneming, bewaring en vernietiging van verdovende middelen juist wordt toegepast.

Deze aangelegenheid ressorteert onder de Lid-Staten, en informatie betreffende hun procedures ter zake dient bij de respectieve Staten te worden ingewonnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 705/92
van de heer Juan de la Cámara Martínez (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 maart 1992)
(93/C 58/21)

Betreft: Herbebossing

Denkt de Commissie dat kan worden volstaan met het weinige dat op communautair niveau wordt gedaan ter ondersteuning van programma's voor herbebossing van onbeschermd natuurgebieden die te lijden hebben onder voortschrijdende woestijnvorming?

Welke financiële steun wordt ten laste van de communau-taire begroting verstrekt ter ondersteuning van dergelijke milieubeschermings- en plattelandsontwikkelingspro-gramma's?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(8 oktober 1992)

De Commissie is het ermee eens dat programma's voor bebossing en voor het tegengaan van woestijnvorming zeer belangrijk zijn, en zij wijst erop dat belangrijke activiteiten zijn ontplooid op deze gebieden. Uit de onderstaande cijfers blijkt dat de Gemeenschap een aanzienlijke financiële bijdrage levert aan de aanpak van de betrokken problemen in Spanje, de Lid-Staat die het ergst door woestijnvorming wordt getroffen. Deze cijfers kunnen worden beschouwd als een voorbeeld van de communautaire medefinanciering in dergelijke gevallen.

Maatregel	miljoen ecu
1. Betalingsverplichtingen voor horizon-tale bosbouwmaatregelen 1986—1991 ⁽¹⁾	6,324
2. Totaal betalingsverplichtingen voor bosbouwmaatregelen in Spanje in het kader van het regionale programma voor landbouwontwikkeling 1988—1992 ⁽²⁾	97,0
3. Totaal communautaire kredieten voor Spanje in het kader van de operationele programma's voor de regio's van de doelstellingen 1 en 5b (1989—1993)	
— alle bosbouwmaatregelen (bebossing)	
doelstelling 1	148,98 (39,26)
doelstelling 5b	44,46 (12,97)
— milieubescherming	
doelstelling 1	22,78
doelstelling 5b	2,76
4. Communautaire bijdrage (1987—1991) voor 61 projecten betreffende de bescherming van bossen tegen brand in Spanje op grond van Verordening (EEG) nr. 3529/86 (totaal Gemeen-schap)	13,7 (43,3)
Totaal	336,004

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 797/85 (PB nr. L 93 van 30. 3. 1985) en Verordening (EEG) nr. 2325/91 (PB nr. L 218 van 6. 8. 1991).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1118/88 (PB nr. L 107 van 28. 4. 1988).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 910/92
van de heer Madron Seligman (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1992)
(93/C 58/22)

Betreft: Vrijstelling van vermogensbelasting voor Spaanse burgers

Een kiezer heeft mij erop gewezen dat Britse en andere EG-burgers onderworpen zijn aan bepaalde vormen van vermogensbelasting waarvan Spaanse burgers naar ver-luidt vrijgesteld zijn.

Het betreft de belasting op het nominale inkomen (zelfs als het goed eigenlijk niet aan derden verhuurd wordt) en de weeldebelasting („patrimonio”). Spaanse burgers die-nen in deze gevallen geen belasting te betalen als de waarde van de eigendommen op minder dan negen miljoen peseta's wordt geraamd.

De belasting — BTW uitgezonderd — is natuurlijk een aangelegenheid die door iedere Lid-Staat afzonderlijk moet worden geregeld, maar het discrimineren van burgers van andere Lid-Staten is in strijd met de beginselen van de interne markt en de communautaire wetgeving.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie? Welke maatregelen is zij van plan ter zake te treffen?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(5 november 1992)

In het huidige stadium van het Gemeenschapsrecht behoort de belasting op personen, voor zover er zich geen schendingen voordoen van het EEG-Verdrag, uitsluitend tot de bevoegdheid van de afzonderlijke Lid-Staten.

Volgens onze informatie wordt voor de heffing van de Spaanse weeldebelasting (*impuesto extraordinario sobre el patrimonio de las personas físicas*) éénzelfde percentage toegepast op de waarde van eigendommen, ongeacht of die het bezit zijn van niet-ingezetenen of Spaanse ingezetenen. Er worden echter geen persoonlijke aftrekposten toegekend aan niet-ingezetenen belastingplichtigen.

De belasting op het fictieve inkomen uit eigendom die in Spanje wordt geheven, wordt voor ingezetenen en niet-ingezetenen belastingplichtigen op dezelfde manier bepaald. Er wordt een nominale huurwaarde berekend voor alle door de eigenaar bewoonde verblijven (met inbegrip van het hoofdverblijf van de belastingplichtige en andere niet-verhuurde woningen) op basis van 2% van het aangepaste huurwaardeforfait van die woningen. Voor Spaanse ingezetenen is het belastingtarief afhankelijk van het totale inkomen van de betrokkene, terwijl voor niet-ingezetenen datzelfde inkomen onderworpen is aan een definitieve inkomstenbelasting van 25%.

De verschillende fiscale behandeling van ingezetenen en niet-ingezetenen belastingplichtigen gaat terug op het algemene belastingconcept dat in de meeste Lid-Staten van toepassing is, namelijk dat ingezetenen belastingplichtigen worden belast op hun internationale inkomsten en vermogen, terwijl niet-ingezetenen belastingplichtigen enkel worden belast op het inkomen dat verkregen is of op onroerend goed dat gelegen is in het betrokken land.

De verschillende fiscale behandeling, vooral met betrekking tot het inkomen en de opbrengsten uit onroerende goederen, vormt volgens de Commissie geen inbreuk op het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 936/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(93/C 58/23)

Betreft: Het asielbeleid in de Gemeenschap

Binnen de Gemeenschap bestaat er een ad hoc-Groep inzake immigratie, een Groep inzake coördinatoren en één inzake Trevi, die zich alle drie met asielbeleid en strijd tegen illegalen bezighouden.

1. Wie zetelt er in deze ad hoc-groepen?
2. Wat zijn de precieze taken, bevoegdheden, werkingen, plannen, afspraken, akkoorden, onderlinge contacten en verschillen van en tussen deze drie instan-

ties? Wat houdt dit concreet in op het vlak van het asiel- en immigratiebeleid? Plegen ze overleg met het Hoge Commissariaat voor de politieke vluchtelingen? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

3. Wat zijn de precieze taken, bevoegdheden, werking, plannen, van het immigratie-consultatiecentrum, dat door de ad hoc-Groep inzake immigratie opgericht wordt? Sinds wanneer bestaat het en waar is het gelegen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 november 1992)

1. In de Groep Coördinatoren „Vrij verkeer van personen”, die door de Europese Raad van Rhodos van december 1988 is ingesteld, hebben topambtenaren zitting die de regeringen van de Lid-Staten vertegenwoordigen. De Commissie neemt aan de werkzaamheden van de groep deel en wordt daarin vertegenwoordigd door de heer Bangemann.

In de ad hoc-Groep „Immigratie” en de Trevi-groep hebben, in het kader van de intergouvernementele samenwerking, topambtenaren zitting, die de regeringen van de Lid-Staten en de Commissie vertegenwoordigen.

2. De Europese Raad van Rhodos heeft de Groep Coördinatoren „Vrij verkeer van personen” het mandaat verleend zorg te dragen voor de verwezenlijking van de communautaire en intergouvernementele doelstellingen, welke verband houden met het tot stand brengen van een ruimte zonder binnengrenzen. De groep komt per halfjaar vier- of vijfmaal bijeen. Met name heeft de groep het document van Palma de Majorca van juni 1989 opgesteld, waarin een lijst van maatregelen is opgenomen die noodzakelijk en wenselijk zijn voor de tenuitvoerlegging van artikel 8 A. Tevens heeft de groep op verzoek van de Europese Raad van Straatsburg een rapport opgesteld over het immigratie- en asielbeleid en dit aan de Europese Raad van Maastricht voorgelegd.

De in oktober 1986 ingestelde Groep Immigratie heeft tot taak het pad te effenen voor het vrije verkeer in de Gemeenschap, zonder dat dit bezwaren voor de veiligheid meebrengt. De werkzaamheden hebben met name betrekking op de controle aan de buitengrenzen, het visabeleid, het uitwisselen van gegevens tussen immigratiediensten en het asielrecht. Aan deze vraagstukken wordt gewerkt door een groep topambtenaren, hierin bijgestaan door vijf gespecialiseerde subgroepen. Deze groep heeft met name de Overeenkomst van Dublin van 15 juni 1990 voorbereid, waarin wordt vastgesteld welke Lid-Staat is belast met het onderzoek van een asielaanvraag, en een ontwerp opgesteld voor een overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen van de Gemeenschap.

De Trevi-groep is in 1975 ingesteld en houdt zich bezig met vraagstukken welke betrekking hebben op de handhaving van de openbare orde. De groep wordt bijgestaan door vijf gespecialiseerde subgroepen.

De ad hoc-Groep Immigratie onderhoudt regelmatige contacten met het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties en met de Commissie, die

steeds in sterke mate rekening houdt met de adviezen van deze groep.

3. In een informele bijeenkomst op 28 maart 1991 van de ministers die belast zijn met de door de Trevi-groep en de Groep Immigratie behandelde problematiek werd besloten tot het instellen van een centrum voor snelle advisering, om oplossingen te vinden voor problemen die kunnen ontstaan door plotselinge omvangrijke immigratiestromen. In een bijeenkomst op 13 juni 1991 hebben de ministers voor Immigratie hun goedkeuring verleend aan de wijze waarop aan dit besluit uitvoering wordt gegeven.

Het secretariaat van dit centrum berust bij het Secretariaat-generaal van de Raad; bij de vergaderingen van het centrum is een vertegenwoordiger van de Commissie aanwezig. Het heeft tot taak te zoeken naar maatregelen om de problemen op dit terrein op te lossen, in voorkomende gevallen voorstellen te doen over de door de Lid-Staten in te nemen standpunten en waar nodig een vergadering van de ministers voor Immigratie bijeen te roepen, om hun dienstige voorstellen voor te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1088/92

van de heer Reimer Böge (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 april 1992)

(93/C 58/24)

Betreft: Verwerking van kadavers van dieren in de Gemeenschap

Voor de verwerking van kadavers van dieren is van kracht Richtlijn 90/667/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG ⁽²⁾.

Krachtens deze richtlijn moeten de Lid-Staten de nodige maatregelen treffen opdat de voorschriften uiterlijk 31 december 1991 worden toegepast.

Kan de Commissie medelen welke Lid-Staten zich houden aan de thans geldende voorschriften voor sterilisatie (20 minuten, 3 bar, 133 °C inwendige temperatuur of andere hittebehandelingen die een gelijkwaardige garantie ten aanzien van microbiologische veiligheid bieden), en welke Lid-Staten niet?

⁽¹⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

⁽²⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(2 oktober 1992)

Bij Richtlijn 90/667/EEG van de Raad zijn gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor de verwijdering en verwer-

king van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en is ook Richtlijn 90/425/EEG gewijzigd.

Krachtens die richtlijn moet hoog-risicomateriaal, inclusief kadavers, worden verwerkt in een door de Lid-Staat erkend bedrijf voor de verwerking van hoog-risicomateriaal of worden verwijderd door verbranding of begraving. Hoog-risicomateriaal moet worden verwarmd tot een inwendige temperatuur van ten minste 133 °C, gedurende 20 minuten bij een druk van 3 bar. Andere systemen van warmtebehandeling mogen worden aangewend, mits zij volgens een communautaire procedure zijn erkend als systemen die op microbiologisch gebied gelijkwaardige veiligheidsgaranties bieden. De Commissie heeft de Lid-Staten om gedetailleerde gegevens over de aldaar gebruikte systemen verzocht.

Voor een aantal systemen zal aan de hand van de stroomschema's en de beschrijving van elke methode worden nagegaan of zij als alternatieve systemen kunnen worden gebruikt. Als de systemen voldoen aan de in de richtlijn vastgestelde technische en andere eisen, inclusief de microbiologische normen, kunnen individuele bedrijven door de bevoegde autoriteit van elke Lid-Staat worden erkend. De Commissie houdt zich momenteel met deze kwestie bezig, zodat dit deel van de richtlijn zo spoedig mogelijk door de Lid-Staten kan worden toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1161/92

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1992)

(93/C 58/25)

Betreft: Door de Gemeenschap gesubsidieerde aquacultuur in de Golf van Amvrakikos

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 605/89 ⁽¹⁾ verklaarde commissaris Millan dat de intensieve aquacultuurinstallaties in de Golf van Amvrakikos, Griekenland, een waterland van internationaal belang, geen deel uitmaakten van een EG-programma.

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 1000/91 ⁽²⁾ citeert commissaris Christophersen de aquacultuur in Amvrakikos, zijnde een onderdeel van een GMP, als voorbeeld van een project waarvoor in het verleden de EG-financiering om milieuredenen was stopgezet.

1. Kan de Commissie de kennelijke tegenstrijdigheid van deze twee antwoorden verklaren?
2. Welke zijn de data waarop a) de projecten aanvankelijk zijn goedgekeurd, en b) het besluit tot opschorting van de financiering is genomen?

3. Is de opschorting ooit opgeheven en, zo ja, op welke datum en vergezeld van welke waarborgen, verzachtende maatregelen of andere voorwaarden?

(¹) PB nr. C 69 van 19. 3. 1990, blz. 25.

(²) PB nr. C 66 van 16. 3. 1992, blz. 9.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(1 oktober 1992)**

1. Er is geen tegenstrijdigheid tussen het antwoord dat de heer Ripa di Meana — en niet de heer Millan — namens de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 605/89, en het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1000/91.
2. De maatregelen voor de aquacultuurinstallaties in de Golf van Amvrakikos vormen een onderdeel van het op 20 oktober 1987 door de Commissie goedgekeurde Geïntegreerd Mediterraan Programma voor West-Griekenland en de Peloponnesos.
3. Bij brief van 14 mei 1990 heeft de Commissie de Griekse autoriteiten meegedeeld dat de steun voor een bepaald aquacultuurproject in de streek van Amvrakikos werd geschorst. Die schorsing is nog niet opgeheven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1182/92

van Lord O'Hagan (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1992)

(93/C 58/26)

Betreft: Aantal ambtenaren bij de Commissie

Over het algemeen wordt aangenomen dat het aantal ambtenaren bij de Commissie te groot is:

1. Hoe groot is het totale aantal ambtenaren bij de Commissie?
2. Hoe verhoudt dit cijfer zich met het totaal aantal nationale ambtenaren in elke Lid-Staat?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(6 november 1992)**

1. Begin 1992 waren er bij de Commissie in totaal 14 251 ten laste van de huishoudelijke begroting komende ambtenaren en tijdelijke functionarissen (aantal bezette posten) in dienst.
2. Volgens de communautaire enquête betreffende de arbeidskrachten waren er in 1990 in de Lid-Staten 10 000 000 personen in de openbare diensten werkzaam.

Het totale aantal ambtenaren bij de Commissie is, om een voorbeeld te geven, vergelijkbaar met het ambtenarenapparaat van een grote Europese stad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1269/92

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1992)

(93/C 58/27)

Betreft: WARC '92 (World Administrative Radio Conference)

1. Welke specifieke initiatieven heeft de Commissie genomen om ervoor te zorgen dat de Lid-Staten van de Gemeenschap op de bijeenkomst van de WARC van onlangs te Torremolinos een unaniem standpunt innamen?
2. Nam de Gemeenschap een gemeenschappelijk standpunt in gedurende de voorbereidende werkzaamheden van de CEPT voor de WARC '92?
3. Deelde de Commissie de Lid-Staten mede dat alle in het kader van de WARC genomen beslissingen, voor zover zij in de Gemeenschap worden toegepast, verenigbaar moeten zijn met het EEG-Verdrag?
4. Zal de Commissie aanbevelingen, verordeningen of richtlijnen voorstellen, ten einde de in het kader van de WARC toegewezen frequenties aan te houden?
5. Welke gevolgen zal de WARC '92 hebben voor de invoering van de high-definition televisie en de digitale radio-uitzendingen in de Gemeenschap?
6. Welke initiatieven zal de Commissie nemen ter coördinatie van de wereldfrequenties voor digitale radio-uitzendingen tussen de Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(25 november 1992)

1. De Commissie heeft bij de Raad een ontwerp-besluit ingediend met het oog op de bepaling van het standpunt van de Gemeenschap op de WARC (World Administrative Radio Conference). De Raad heeft de volgende beslissingen genomen betreffende de op de WARC te volgen procedures:
 - voor onderwerpen op de agenda die tot het domein van de Gemeenschap behoren en waarvoor een communautaire wetgeving bestaat (zie het AETR-precedent), wordt de Commissie gemachtigd om te onderhandelen ten einde ervoor te zorgen dat de conclusies van de Conferentie niet in tegenspraak zijn met de inhoud van de bestaande Europese wetgeving;

- met betrekking tot de onderwerpen op de agenda die de Gemeenschap aangaan, maar die nog niet onderworpen zijn aan communautaire wetgeving, dient, in het kader van de CEPT en in samenwerking met de Commissie, voor de nodige coördinatie te worden gezorgd op de Conferentie.

De Commissie heeft de status van waarnemer binnen de Internationale Vereniging voor telecommunicatie (ITU). Bijgevolg zijn op de Conferentie alle wijzigingen in de frequentietabel voorgesteld door de Lid-Staten. Er hebben echter regelmatig coördinatievergaderingen plaatsgevonden (waaraan de delegatie van de Commissie op de Conferentie actief heeft deelgenomen), zodat het voor Europese delegaties mogelijk was een eensluidend standpunt in te nemen.

2. De Gemeenschap heeft tijdens de door de CEPT verrichte voorbereidende werkzaamheden voor de WARC '92 geen formeel gemeenschappelijk standpunt bepaald.

De Europese landen hebben soms uiteenlopende belangen op het gebied van radiocommunicatie. De samenwerking in de CEPT heeft echter de standpunten op een aantal gebieden nader tot elkaar gebracht, wat het mogelijk heeft gemaakt enkele maanden voor de Conferentie een aantal Europese gemeenschappelijke standpunten (ECP's) vast te leggen betreffende de belangrijkste thema's van de Conferentie. Deze ECP's (14 in totaal) werden onderschreven door bijna alle Lid-Staten met uitzondering van het standpunt over digitale radio-uitzendingen, dat slechts met een gewone meerderheid werd goedgekeurd.

3. Bij de ondertekening van de slotakten hebben de Lid-Staten bij hun handtekening de volgende verklaring gevoegd: „De delegaties van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap verklaren dat de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap de op deze Conferentie vastgestelde gedeeltelijke herziening van de radio-regelgeving zullen toepassen in overeenstemming met hun verplichtingen uit hoofde van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.”

Bijgevolg zijn de WARC-beslissingen slechts van toepassing voor zover ze verenigbaar zijn met het EEG-Verdrag.

4. Op korte termijn is de Commissie van plan bij de Raad een richtlijn in te dienen betreffende de frequentiebanden die zijn toegewezen voor de gecoördineerde invoering van Aeronautical Public Correspondence (APC). Aan deze dienst zijn op de WARC 92 op wereldwijde basis de frequentiebanden 1670—1675 MHz (grond-luchtverbinding) en 1800—1805 MHz (lucht-grondverbinding) toegewezen. Voorts werkt de Commissie aan een Richtlijn betreffende de frequentiebanden die zullen worden toegewezen voor de gecoördineerde invoering van telematicasystemen voor het wegvervoer, met inbegrip van weginformatie- en routegeleidingssystemen.

Of bijkomende voorstellen zullen worden ingediend, hangt af van de analyse van de situatie en de relevantie in het kader van de totstandbrenging van pan-Europese netwerken.

5. *Hoge-definitietelevisie (HDTV)*: Op korte termijn zullen de op de WARC '92 genomen besluiten weinig of

geen invloed hebben op de invoering van HDTV in de Gemeenschap, aangezien de vereiste frequenties voor de HD-MAC-uitzendingen waarvan sprake in Richtlijn 92/38/EEG inzake de vaststelling van normen voor het per satelliet uitzenden van televisiesignalen, reeds op de WARC '87 werden toegewezen. Op wat langere termijn echter zal de beslissing op de WARC '92 om in heel de Gemeenschap en in een groot deel van de rest van de wereld 600 MHz in het 21,4—22 GHz-gebied te reserveren voor satellietomroepdiensten (BSS-TV) de basis leggen voor latere uitbreiding van de HDTV-uitzendingen, ten minste nadat deze frequentiebanden in het jaar 2007 algemeen beschikbaar zijn geworden.

Bij de voorstellen voor de WARC '92 die resulteerden in de toewijzing van de 21,4-22 GHz-band, was gepland dat frequenties in dit gebied zouden worden gebruikt voor breedband digitale HDTV-uitzendingen, maar het is nog te vroeg om de karakteristieken van de voor dit doel te gebruiken systemen te definiëren. Voordat deze frequentieband algemeen beschikbaar wordt, mogen frequenties in dit gebied overeenkomstig de bepalingen van Resolutie COM 5/5 van de WARC '92 worden gebruikt voor uitzendingen door experimentele HDTV-systemen. In resolutie COM 5/6 van WARC '92 worden de overheden ertoe aangespoord zich over een toekomstige regelgeving voor BSS-TV in deze frequentieband te buigen. Wat het 12 GHz-gebied voor BSS-TV betreft (dat reeds wordt gebruikt voor D2-MAC uitzendingen rechtstreeks naar de gebruiker (DTH)), legt Resolutie COM 5/3 van de WARC '92 de basis voor studies met het oog op een herziening van het Plan van Genève uit 1977 waardoor momenteel de toewijzing van de frequenties in deze band wordt geregeld, met name ten einde te profiteren van de technische ontwikkelingen die zich sinds de vaststelling van dit plan hebben voorgedaan.

Digitale Radio-uitzendingen (DAB): De beslissing op de WARC '92 om in de Gemeenschap en in een groot deel van de rest van de wereld frequentieband 1452—1492 MHz te bestemmen voor satelliet-omroepdiensten (geluid), die vanaf 2007 algemeen beschikbaar moeten zijn, zal ongetwijfeld het momenteel reeds lopende onderzoek betreffende de ontwikkeling en de invoering van digitale radio-uitzendingen (DAB) per satelliet stimuleren. Van grotere betekenis voor de nabije toekomst is echter wellicht de op de WARC '92 vastgestelde resolutie COM 5/10, waarin de CCIR (Internationale Consultatieve Radiocommissie) ertoe wordt aangespoord studies uit te voeren met het oog op de invoering van terrestrische digitale radio-uitzendingen in de VHF-band. Dit is met name belangrijk omdat er goede redenen zijn om aan te nemen dat — alleszins in de Gemeenschap — succesvolle invoering van terrestrische DAB een voorwaarde is voor de latere invoering van satelliet-DAB.

6. Zoals hierboven reeds is vermeld, heeft de Commissie op de WARC '92 een actieve rol gespeeld bij de coördinatie van de verzoeken van Lid-Staten voor frequentietoewijzingen. Hoewel de kwestie van de frequentietoewijzingen voor terrestrische DAB buiten het bestek van de Conferentie viel, werd Resolutie COM 5/10 inzake terrestrische digitale VHF-radio-omroepen vastgesteld waarin de algemeen secretaris van de ITU wordt opgedragen de nodige maatregelen te treffen opdat terrestrische DAB in regio 1 wordt opgenomen op de

agenda van een bevoegde administratieve radioconferentie. Mits de Raad haar hiervoor een passend mandaat verleent, zal de Commissie het initiatief nemen om bij die gelegenheid de frequentieverzoeken van de Lid-Staten te coördineren.

De Commissie zal op basis van de ITU-werkzaamheden onderzoeken in welke mate een EG-richtlijn betreffende DAB vereist is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1344/92

van de heer Christopher Jackson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juli 1992)

(93/C 58/28)

Betreft: Vergunningen voor wegvervoerders

Is het de Commissie bekend dat wegvervoerders uit EG-landen waar een vrachtwagenvergunning soms wel tien keer zo duur is als in andere Lid-Staten (bij voorbeeld het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk), oneerlijke concurrentie wordt aangedaan en heeft de Commissie voorstellen liggen om het vergunningstelsel voor vrachtwagens te harmoniseren, waardoor vrachtwagvervoerders op een eerlijke markt kunnen concurreren?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(26 november 1992)

De kosten voor vergunningen maken — in de Lid-Staten waar zij bestaan — een te verwaarlozen percentage van de totale kosten van vervoerondernemers uit en hiervan wordt het derhalve niet waarschijnlijk geacht dat zij leiden tot enige vorm van concurrentievervalsing op de wegvervoermarkt.

De Commissie is bijgevolg van mening dat er geen behoefte bestaat aan harmonisatie op dit gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1384/92

van de heer Fernando Suárez González (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 58/29)

Betreft: Samenwerking met Latijns-Amerika

In het kader van de hulp ten behoeve van de democratisering (begrotingspost B7-5078) heeft de Commissie 37 800 ecu uitgetrokken voor de tenuitvoerlegging van een studie over het ontbreken van documentatie over in hun land teruggekeerde en verdreven vluchtelingen in Centraal-Amerika. Kan de Commissie mededelen wie met name deze studie zal uitvoeren en wanneer de resultaten ervan bekend zullen zijn?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(13 november 1992)

Wat het voornemen in kwestie betreft, moet allereerst worden opgemerkt dat het er in feite om gaat een onderzoek in te stellen naar de reële situatie van talloze uit hun land verdreven of in hun land teruggekeerde vluchtelingen die geen enkele officiële erkenning genieten en daardoor niet alleen verstoken blijven van bescherming en hulp van de internationale gemeenschap, maar ook van het land waar zij verblijven.

Voorts is het van belang erop te wijzen dat het probleem van het ontbreken van documenten betreffende de identiteit van deze bevolkingsgroepen vaak, zoals het geachte Parlementslid bekend is, in het kader van de Internationale Conferentie voor de vluchtelingen van Centraal-Amerika (Cirefca) is besproken. Het aantal Centraal-Amerikanen dat de grenzen is overgestoken of is verdreven en geen enkel document bezit, is zo hoog dat daardoor in de internationale gemeenschap een grote ongerustheid is ontstaan.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het instituut dat met de uitvoering van deze studie belast is het Interamerikaans Instituut inzake humanitair recht is (IIDH), dat in San José (Costa Rica) gevestigd is en een uitstekende reputatie op regionaal en internationaal niveau geniet, aangezien het activiteiten ontplooit die gericht zijn op de vrede, de democratisering en de eerbiediging van de mensenrechten in Centraal-Amerika.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1386/92

van de heer Fernando Suárez González (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 58/30)

Betreft: Samenwerking met Latijns-Amerika

In het kader van de handelsbevordering (begrotingspost B7-3011) is de Commissie voornemens 600 000 ecu te besteden ter verbetering van de organisatie, de kwaliteit en het design van de Centraal-Amerikaanse productie van meubels ten behoeve van de export. Kan de Commissie mededelen wie dit geld zal ontvangen en welke projecten er zijn om genoemde doelstelling te bereiken?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(22 oktober 1992)

Dit project zal uitgevoerd worden door de „Federación de Cámaras y Asociaciones de Exportadores de Centroamérica y el Caribe” (Fecaexca), een vereniging in de privé-sector die reeds een eerste versie van het project had voorgelegd in het kader van de Gemengde Commissie EEG-Centraal-Amerika. Het Guatemalteekse lid van de Fecaexca, de „Gremial de Exportadores de Productos no Tradicionales”, is aangewezen als uitvoerende instantie die het gedeelte van de begroting voor de kosten van de regionale coördinatie zal beheren (210 000 ecu). Het

bedrag dat de kosten voor de Europese technische bijstand moet dekken (390 000 ecu), zal door de Commissie rechtstreeks gestort worden aan het na een niet-openbare aanbesteding geselecteerde adviesbureau.

Het project voorziet in de volgende activiteiten:

- de toekenning van technische bijstand ten einde de vormgeving, de kwaliteit en de aanpassing aan de internationale normen te verbeteren;
- de toekenning van technische steun bij de organisatie en de herstructurering van de voor uitvoer bestemde productie;
- opleidingen met het oog op een versterking van de technische en persoonlijke capaciteiten van het personeel van de geselecteerde bedrijven;
- identificatie van afzetmogelijkheden op de belangrijkste buitenlandse markten (Gemeenschap, Verenigde Staten) door Centraalamerikaanse deelname aan gespecialiseerde handelsbeurzen, enz.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1390/92

van de heer Fernando Suárez González (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 58/31)

Betreft: Samenwerking met Latijns-Amerika

In het kader van de vluchtelingen hulp (begrotingspost B7-302) heeft de Commissie 454 000 ecu uitgetrokken voor adviseurs die belast zijn met het volgen van de projecten „vluchtelingen in Nicaragua, Honduras, Guatemala, El Salvador en Mexico”. Kan de Commissie mededelen voor welke periode dit geld is bedoeld en hoeveel fysieke personen zich met bovengenoemde activiteit bezighouden?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(25 november 1992)

De Commissie heeft in 1991 twee adviseurs aangesteld om rechtstreeks toezicht uit te oefenen op de projecten die gefinancierd worden uit de begrotingspost B7-302 „Steun om vluchtelingen, ontheemden en repatrianten in Midden-Amerika de mogelijkheid te bieden in eigen behoeften te voorzien”.

Een van hen is aangesteld in Costa Rica en volgt de projecten die door het UNHCR en de (Europese/plaatse-lijke) NGO's in Costa Rica, Nicaragua, Guatemala, El Salvador en Honduras worden uitgevoerd.

De andere is aangesteld in Mexico en volgt de projecten voor hulp aan vluchtelingen in dit land, vooral in Yucatan en Chiapas.

Het eerste contract heeft een duur van 12 maanden, het tweede van 18 maanden; te zamen genomen komt dit dus neer op de aanstelling van één adviseur voor 2,5 jaar.

Gezien het aantal te volgen acties en het belang ervan moeten de adviseurs zich vaak verplaatsen en moeten zij

over een kantoor met de nodige voorzieningen beschikken (secretaresse, kantooruitrusting en -benodigdheden, voertuig, enz.). Hieraan wordt het percentage van de middelen besteed dat bij de Commissie gebruikelijk is bij de aanstelling van adviseurs.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1392/92

van de heer Bouke Beumer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 58/32)

Betreft: Collectieve afspraken bij Nederlandse verzekeraars

Via het Verbond van verzekeraars (Nederland) is meegedeeld dat de Nederlandse verzekeraars gezamenlijk hebben besloten dat ze geen schade zullen vergoeden die ontstaan is door een aardbeving in Limburg op 13 april 1992. De Nederlandse verzekeraars blijken in 1963 collectief de afspraak gemaakt te hebben dat schade veroorzaakt door aardshok of vulkaanuitbarsting niet vergoed zal worden. Schade veroorzaakt door overstromingen of natuurrampen waren al eerder collectief uitgesloten.

1. Kende de Commissie deze onderlinge collectieve afspraken van de Nederlandse verzekeraars om bepaalde risico's voor verzekering uit te sluiten?
2. Wordt dit soort collectieve afspraken, waarbij verzekeraars gezamenlijk bepaalde risico's uitsluiten, op langere termijn nog door de Commissie toegestaan en, eventueel, op welke voorwaarden?
3. Wordt door het feit dat het Verband van verzekeraars (Nederland) namens alle Nederlandse verzekeraars bekend maakt dat er geen schade wordt vergoed die ontstaan is na de aardbeving van 13 april 1992 (nogmaals) bevestigd dat de verzekeraars zich schuldig maken aan collectieve afspraken?
4. Indien de Commissie zou constateren dat er sprake is van kartelafspraken, zou daaraan een grond ontleend kunnen worden waardoor de Nederlandse verzekeraars alsnog aansprakelijk gesteld kunnen worden (een deel van) de schade die ontstaan is door de aardbeving te vergoeden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1394/92

van de heer Alman Metten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 58/33)

Betreft: Afspraken over niet-verzekeren van aardbevingsrisico's

1. Heeft de Commissie er kennis van genomen, dat slachtoffers van de zwaarste aardbeving die in Nederland

ooit geregistreerd is, op 13 april jl. met het epicentrum bij Roermond, zich niet tegen dit risico hebben kunnen verzekeren doordat de Nederlandse verzekeraars in 1963 reeds collectief hebben afgesproken dit risico uit te sluiten?

2. Is de Commissie niet van mening dat bedoelde overeenkomst tussen Nederlandse verzekeringsondernemingen de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt beperkt en derhalve in strijd is met artikel 85, lid 1, van het Verdrag van Rome?

3. Heeft de Commissie er kennis van genomen dat er volgens een woordvoerder van het Verband van verzekeraars heel veel van dit soort mededingingsbeperkende afspraken gemaakt zijn (Volkskrant, 15 april 1992)? Is de Commissie bereid een grondig onderzoek naar deze afspraken en de strijdigheid ervan met het Verdrag te doen, en eventueel de ontbinding ervan af te dwingen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1438/92

van de leden Ria Oomen-Ruijten, Maxime Verhagen, Petrus Cornelissen, Arie Oostlander, Bartho Pronk (PPE) en Jan Bertens (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 58/34)

Betreft: Verzekeringkartel in Nederland met betrekking tot natuurrampen

Is het de Commissie bekend dat de Nederlandse verzekeraars een kartel hebben gesloten dat elke verzekeraar verbiedt natuurrampen, waaronder aardbevingen en overstromingen, te verzekeren, zodat de ernstig gedupeerden van de aardbeving d.d. 13 april 1992 in Limburg in de kou staan?

Is de Commissie, uit een oogpunt van rechtsgelijkheid voor de Europese burgers, bereid dit kartel te verbieden en de Nederlandse verzekeraars te dwingen stappen te ondernemen om de gedupeerden van de recente aardbeving alsnog schadeloos te stellen?

Gecombineerd antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 1392/92, nr. 1394/92 en
nr. 1438/92

(20 november 1992)

De Commissie is zich ervan bewust dat de in Nederland gebruikte standaard polissen tegen brand, inbraak, diefstal enz. (opstalverzekeringen), in het algemeen de schade die door aardbevingen veroorzaakt wordt, uitsluiten. In dit verband heeft zij tot nu toe geen beschikking genomen t.a.v. besluiten van de bevoegde verenigingen van Nederlandse verzekeraars.

Nochtans heeft zij al in een formele beschikking⁽¹⁾ bevestigd dat standaardclausules aanbevolen door verze-

keringsverenigingen, besluiten van ondernemingsverenigingen in de zin van artikel 85, lid 1, kunnen zijn zodra de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloed kan worden. Een vrijstelling mag alleen worden gegeven onder bepaalde voorwaarden, waaronder de Commissie stelt dat de verzekeringsondernemingen moeten kunnen afwijken van de standaard clausules om tegemoet te komen aan de wensen van hun cliënten.

De Commissie heeft reeds te kennen gegeven dat de hierboven aangegeven oriëntaties toegepast zullen worden in de groepsvrijstellingsverordening waartoe zij door de Raad in maart 1991 gemachtigd werd met betrekking tot een aantal specifieke overeenkomsten in de verzekeringssector, waaronder de aanbevolen standaardclausules.

Dit betekent met name dat dergelijke aanbevolen clausules beperkt moeten blijven tot loutere modellen; daar waar zij systematische uitsluitingen van zekere risico's inhouden, zoals die genoemd in de vraag van het geachte Parlements lid, dient de aanbeveling expliciet naar de mogelijkheid van uitgebreidere dekking te verwijzen.

Daarenboven is de Commissie van plan in de verordening te bepalen dat de vrijstelling niet van toepassing zal zijn indien de deelnemende verzekeraars hun gedrag overeenstemmen of zich verplichten geen andere condities te gebruiken.

Met betrekking tot de strijdigheid met artikel 85, lid 1, van overeenkomsten of besluiten van ondernemingen mag worden gewezen op het feit dat ook de nationale autoriteiten dit kunnen constateren, en dat de nietigheid volgens artikel 85, lid 2 van directe toepassing is, zodat iedere rechter bevoegd is deze nietigheid in te roepen en de civiele rechtsgevolgen daaraan te verbinden. Op dit laatste punt kan echter de Commissie zelf niet optreden.

⁽¹⁾ Beschikking van 20. 12. 1989, concordato incendio (PB nr. L 15 van 19. 1. 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1412/92

van de heer Elmar Brok (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 58/35)

Betreft: Technicus dierenfokkerij en kunstmatige inseminatie

Vindt de Commissie het nodig het beroep van technicus dierenfokkerij en KI te harmoniseren en, zo ja, hoe denkt zij het beroepsprofiel dan vast te leggen?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(30 oktober 1992)

De Commissie heeft wetgeving vastgesteld inzake diergezondheidsaspecten van het intracommunautaire handels-

verkeer in en de invoer uit derde landen van sperma, eicellen en embryo's (Richtlijnen 88/407/EEG, 89/556/EEG en 92/65/EEG). Bovendien zijn communautaire voorschriften op zoötechnisch gebied vastgesteld (Richtlijnen 77/504/EEG ⁽¹⁾, 88/661/EEG ⁽²⁾, 89/361/EEG ⁽³⁾, 90/427/EEG ⁽⁴⁾ en 91/174/EEG ⁽⁵⁾).

Deze wetgeving is gericht op de totstandbrenging van de interne markt op veterinair en zoötechnisch gebied. De Commissie heeft geen voornemens voor harmonisatie van de vakbekwaamheidseisen en taakomschrijvingen van de technici die in de verschillende landen van de Gemeenschap kunstmatige inseminatie uitvoeren.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 12. 8. 1977.

⁽²⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1988.

⁽³⁾ PB nr. L 153 van 6. 6. 1989.

⁽⁴⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990.

⁽⁵⁾ PB nr. L 85 van 5. 4. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1440/92

van mevrouw Annemarie Goedmakers (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 58/36)

Betreft: Schending van de mensenrechten in het kamp Tcholliré, Kameroen

Amnesty International berichtte op 9 april 1992 dat sinds december 1991 70 gevangenen zijn omgekomen door waarschijnlijk opzettelijke ondervoeding en medische verwaarlozing in het gevangenkamp Tcholliré. Citaat: „Each cell (with approximately 10 inmates) is provided with totally inadequate quantities of drinking water in a bucket which the occupants must also use as a toilet.” De meeste slachtoffers waren ter dood veroordeeld; een aantal was in hoger beroep gegaan.

Volgens de Kameroense wetgeving moet bij het overlijden van gevangenen die in afzondering worden gehouden een onderzoek worden ingesteld; dat zou tot op heden niet gebeurd zijn.

Amnesty heeft overigens al eerder, in mei 1989 en september 1991, haar bezorgdheid uitgesproken over de slechte behandeling en het aantal doden in gevangnissen in Kameroen.

1. Is de Commissie op de hoogte van bovengeciteerd bericht van Amnesty International?
2. Heeft de Commissie zich op de hoogte gesteld van de situatie in het gevangenkamp Tcholliré via een nader onderzoek van haar vertegenwoordiger in Kameroen?
3. Heeft de Commissie zich een oordeel kunnen vormen over de juistheid van het bericht?
4. Indien de berichten juist zijn, welke stappen overweegt de Commissie ten einde verbetering van de situatie van gevangenen in Kameroen te bevorderen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(25 november 1992)

1 en 2. De Commissie is op de hoogte van het door het geachte Parlements lid bedoelde bericht over de situatie van de gevangenen in Tcholliré.

3. Er zouden op deze zeer afgelegen plaats (op 150 km van de dichtstbijgelegen stad) inderdaad gevangenen zijn gestorven als gevolg van de slechte omstandigheden waarin zij gevangen werden gehouden, en omdat er geen medische verzorging en onvoldoende drinkwater was.

4. De Commissie heeft de delegatie in Yaoundé verzocht stappen bij de Kameroense autoriteiten te ondernemen om verbetering van de situatie in de gevangenis van Tcholliré te bewerkstelligen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1481/92

van de heer Arthur Newens (S)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen
(16 juni 1992)
(93/C 58/37)

Betreft: Steun aan Somalië

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de politieke samenwerking bijeen een verklaring geven over de houding van de Gemeenschap inzake de recente ontwikkelingen in Somalië en preciseren welke ontwikkelingssteun en noodhulp wordt verleend om iets aan de ontstellende problemen van een groot deel van de bevolking te doen?

Antwoord
(25 januari 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten volgen de huidige afschuwelijke situatie in Somalië met diepe bezorgheid. Een aantal ministers van de Gemeenschap, met inbegrip van de Trojka van de ministers van Buitenlandse Zaken, heeft onlangs Mogadiscio bezocht om de situatie zelf in ogenschouw te nemen. De Trojka van de ministers van Ontwikkelingssamenwerking heeft Somalië en Kenya op 12 en 13 september bezocht om met eigen ogen te evalueren hoe de Gemeenschap en haar Lid-Staten het best op de crisis kunnen reageren. De totale voedseltoewijzing voor Somalië bedraagt dit jaar meer dan 206 000 ton, waarvan reeds twee derde verzonden en bijna de helft aangekomen is. Bovendien heeft de Gemeenschap extra middelen beschikbaar gesteld voor de bescherming van humanitaire konvooien onder VN-toezicht. Ook individueel hebben alle Lid-Staten aanzienlijke bilaterale schenkingen gedaan, waarvan sommige deels op rehabilitatie gericht zijn.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben onlangs gewezen op de noodzaak van een doelgerichte internatio-

nale inspanning ter verlichting van de hongersnood in de Hoorn van Afrika, in het bijzonder in Somalië, en hebben het voorstel van ambassadeur Eliasson toegejuicht om een coördinatieconferentie van de hulpverstrekkende landen te houden.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten dringen er tevens bij alle partijen op aan de VN-Veiligheidsraadresoluties 733, 746, 751, 767 en 775 na te leven in het belang van humanitaire hulpverlening en nationale verzoening en om samen te werken met het gewapende veiligheidspersoneel van de VN ten einde de distributie van spoedhulp te beschermen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten bevestigen hun volledige steun aan het optreden van de VN in Somalië en in het bijzonder aan het bewonderenswaardige werk van ambassadeur Sahnoun. Zij hebben er bij alle partijen in Somalië op aangedrongen samen te werken met ambassadeur Sahnoun bij zijn streven naar vrede en politieke verzoening. Dit omvat tevens de ontwikkeling van strategieën op middellange en lange termijn voor het herstel van de openbare orde, de ontwapening van alle bewapende groepen en de wederopbouw van het land."

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1484/92

van mevrouw Nicole Fontaine (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 58/38)

Betreft: Europese erkenning van namen van herkomst

Gedurende jaren zijn bij de Commissie de beginselen aanvaard voor de economische stabilisatie van de agrarische sector, ten behoeve van de ontwikkeling van bepaalde produkten en het beschermen van geografische benamingen van bepaalde landbouwprodukten om het geografische landbouwpatroon te handhaven. Het Europees Parlement heeft zich over deze kwestie uitgesproken tijdens de plenaire vergadering van 19 november 1991.

Voorstellen voor het oprichten van een bescherming in Europees verband vorderen te traag en bieden weinig hoop op een gunstig resultaat bij de opening van de grenzen en bieden evenmin een voldoende juridisch en commercieel kader.

De betrokken beroepskringen zijn hierover zeer verontrust en vragen zich af hoe de stand van zaken is bij deze aangelegenheid, waarbij men zeker moet kunnen zijn van een eerlijk handelsverkeer waarbij de identiteit van de produkten blijft behouden door zijn karakteristieke en specifieke relatie met een bepaald geografisch gebied in het kader van een beleid dat een behoorlijke economische bedrijvigheid in de verschillende regio's van de Gemeenschap wil handhaven.

Wanneer denkt de Commissie haar werkzaamheden op dit gebied af te sluiten?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(12 oktober 1992)

Op 25 januari 1991 heeft de Commissie aan de Raad een voorstel voor een verordening van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen ⁽¹⁾ doen toekomen.

Het Parlement heeft in zijn vergadering van 19 november 1991 advies over dit voorstel uitgebracht.

Op grond van artikel 149, lid 3, van het Verdrag heeft de Commissie vervolgens op 28 februari 1992 een gewijzigd voorstel ⁽²⁾ ingediend.

In het kader van het communautaire beleid ter verbetering van de produktkwaliteit heeft de Raad op 14 juli 1992 zijn goedkeuring gehecht aan een verordening inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen en aan een verordening inzake de specificiteitscertificering voor landbouwprodukten en levensmiddelen ⁽³⁾.

Met deze twee verordeningen is gevolg gegeven aan de door de Commissie in haar mededeling over de toekomst van het platteland uit 1988 gedane toezegging dat op communautair niveau een coherent beleid inzake kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen ten uitvoer zou worden gelegd.

⁽¹⁾ PB nr. C 30 van 6. 2. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 69 van 18. 3. 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 208 van 14. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1488/92

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 58/39)

Betreft: Steun van de Gemeenschap voor Kroatische landbouwers

Door krijgshandelingen in Kroatië is grote schade aangericht op velerlei gebied waarvan de burgerbevolking in ieder opzicht een slachtoffer is.

Een van de grootste moeilijkheden betreft de ontstane schaarste aan landbouwwerktuigen en met name tractoren die door het Kroatische leger werden gevorderd voor militaire doeleinden, zodat de landbouwers in het land zich zien geconfronteerd met de moeilijkheden dat zij hun oogst zullen moeten binnenhalen zonder normaal te kunnen beschikken over de landbouwwerktuigen die zij hiervoor nodig hebben.

Is de Commissie, gezien de solidariteit die het Kroatische volk verdient, niet van mening dat spoedhulp zal moeten worden geboden aan de landbouwers van genoemd land voor het vervangen van de gevorderde en vernielde tractoren, zodat de oogsten zoals gebruikelijk kunnen worden binnengehaald?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(13 oktober 1992)**

Evenals het geachte Parlementslid betreurt de Commissie de gevolgen van de oorlog waardoor de Kroatische landbouwers niet meer over hun werkgereedschap kunnen beschikken.

De eerste prioriteit voor de internationale gemeenschap is evenwel de honderdduizenden te hulp te komen die, op de vlucht voor de gevechtshandelingen, volledig berooid in Kroatië binnenstromen.

De Commissie heeft harerzijds al haar hulpmiddelen in stelling gebracht. Tot op heden belopen de als noodhulp toegewezen bedragen 169 miljoen ecu.

Daarnaast dient ook in de eerste plaats een eind te worden gemaakt aan de vijandelijkheden opdat er vrede in het gebied kan komen zodat de economische activiteit weer kan worden hervat.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1499/92
van de heer Henry McCubbin (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 58/40)**

Betreft: Onderzoek naar „menselijker” dieren vallen

Kan de Commissie uiteenzetten hoe de voor uitgaven gedurende een periode van vijf jaar ter beschikking gestelde middelen ten bedrage van 375 000 pond sterling voor onderzoek naar „menselijker” dieren vallen besteed worden?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(21 oktober 1992)**

Momenteel wordt onderzoek naar meer humane dieren vallen verricht door Canadese onderzoekinstellingen. Tot dusver kon niet worden aangetoond dat er behoefte zou bestaan aan (mede)financiering van dit project of aanvullende projecten door de Gemeenschap.

De betrokken middelen zijn derhalve nog niet aangesproken.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1512/92
van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 58/41)**

Betreft: Modelproject van de GMP's bij de Prespa-meren

In het kader van het modelproject van de GMP's in het departement Florina heeft de Gemeenschap met 420 000 ecu tot 1985 de aanleg bekostigd van een visbroedstation in het Kleine Prespa-meer. De aanleg van dit station midden in het nationaal park van de Prespa-meren heeft destijds veel stof doen opwaaien, zowel wegens overtreding van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ als wegens het gevaar van eutrofiëring van het meer door het afvalwater van de viskwekerij. Vandaag de dag is er van deze gevaren geen sprake omdat vermelde viskwekerij wel is aangelegd, maar nooit heeft gefunctioneerd.

1. Kan de Commissie meedelen of de aanleg van de viskwekerij en de financiering daarvan door de communautaire begroting alleen maar de aanleg van een nieuw gebouwde ruïne (gedoeld wordt op het huidige toestand van de installaties) en overtreding van de Griekse en communautaire wetgeving op het oog had?
2. Weet de Commissie of de Rekenkamer op de hoogte is van deze situatie?
3. Is de Commissie bereid, in het geval de hier vermelde aanklachten juist zijn, van de Griekse Regering teruggave van de niet-verschuldigde betalingen en vooral het herstel van het landschap in zijn oorspronkelijke vorm te eisen?
4. Welke conclusies verbindt de Commissie aan de resultaten van het modelproject bij de Prespa-meren? Heeft zij bij de financiering van volgende projecten in het kader van de GMP's met deze resultaten rekening gehouden?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(7 oktober 1992)**

1. Het polyvalente broedbedrijf in de buurt van het Kleine Prespa-meer is opgericht om de situatie van het reeds vervuilde meer wetenschappelijk te volgen en er daarna opnieuw vis uit te zetten. Het station moest ook wetenschappelijke bijstand verlenen voor het Nationale Park van Prespa en toezicht houden op andere, naburige en voor het milieu belangrijke meren en zones.
2. De Commissie weet niet of de Rekenkamer op de hoogte is van de uitgevoerde investeringen en de toestand waarin zij zich nu bevinden.

3. Aangezien alle in de beschikking tot bijstandsverlening vastgestelde werkzaamheden waren uitgevoerd, het materiaal was aangekocht en het personeel was aangeworven, heeft de Commissie de desbetreffende betalingen verricht. Zij betreurt echter dat, ondanks de talrijke stappen die zij bij de Griekse autoriteiten heeft ondernomen, de uitgevoerde investeringen niet op de aanvankelijk verwachte manier resultaten hebben opgeleverd.

Wat het herstel van het landschap in zijn oorspronkelijke toestand betreft, blijft de Commissie in contact met de bevoegde nationale autoriteiten om geschikte maatregelen voor te stellen.

4. Wat betreft de lessen uit het project bij de Prespameren kan o.a. worden gewezen op de positieve resultaten via de oprichting van gemeenschappelijke diensten voor het MKB, op de opleidingsacties en op diverse acties voor de ontwikkeling van de plaatselijke mogelijkheden, met name de oprichting van een vrouwencoöperatie voor het beheer van boerderijtoerisme.

Ten slotte neemt de Commissie nu, op grond van de ervaring die bij de voorbereiding van de GMP's is opgedaan, in de GMP-overeenkomsten specifieke en gedetailleerde bepalingen op inzake toezicht en evaluatie van acties die van invloed zijn op het milieu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1514/92

van de heer Panayotis Roumeliotis (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 58/42)

Betreft: Bestrijding van de vervuiling van de Middellandse Zee

Volgens recente berichten is door het „gesloten” karakter van de Middellandse Zee, in combinatie met het steeds grotere scheepvaartverkeer aldaar, het gevaar van een onherstelbare vervuiling vele malen groter dan bij andere zeeën.

Dit maakt het geboden dat de mediterrane Lid-Staten onmiddellijk belangrijke steun ontvangen in de vorm van middelen en technologie die de vervuiling bestrijden.

Kan de Commissie meedelen welke desbetreffende maatregelen zij denkt te nemen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(7 december 1992)

In het Regionale Verdrag voor de bescherming van de Middellandse Zee tegen verontreiniging (het Verdrag van Barcelona) is een protocol opgenomen voor samenwerking bij de bestrijding van de verontreiniging door olie en andere gevaarlijke stoffen in noodsituaties. In het kader

van dit verdrag is een regionaal centrum voor het aanpakken van noodsituaties bij de verontreiniging van de Middellandse Zee (Rempec) opgericht. De Gemeenschap ondersteunt als verdragsluitende partij bij dit verdrag de werkzaamheden van het Rempec voornamelijk via het verzorgen van cursussen ter verbetering van de kennis en de mogelijkheden tot ingrijpen van de nationale instanties die met verontreiniging van de zee in de mediterrane landen worden geconfronteerd.

Daarnaast heeft de Commissie financiële en technische steun gegeven voor de bouw van opvanginstallaties voor olieafval van schepen in havens (in Tunesië, Joegoslavië en Egypte). Momenteel geeft de Commissie financiële steun voor een Maltees project voor het opbouwen van een voorraad apparatuur in Malta en levert zij een bijdrage voor de uitwerking van mathematische modellen voor het gedrag van verontreinigingen in zee.

Terugdringing van de verontreiniging in kustgebieden, met name in de Middellandse Zee, is een van de doelstellingen van het Envireg-programma.

Voor de periode 1990—1993 is voor dit programma een geraamd bedrag van 500 miljoen ecu beschikbaar. De Lid-Staten zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de Envireg-programma's, waaraan momenteel wordt gewerkt.

Ten slotte onderzoekt de Commissie of het mogelijk is steun te geven aan andere initiatieven voor de bescherming van de Middellandse Zee tegen verontreiniging, waarbij het vooral gaat om:

- de opbouw van subregionale structuren voor de bestrijding van ernstige zeeverontreiniging bij ongevallen in het oostelijke en het westelijke gedeelte van de Middellandse Zee;
- werkzaamheden van het Rempec voor de bouw van adequate opvanginstallaties in het Middellandse-Zeegebied, waarvoor tijdens de vergadering in Caïro van 16 tot 19 december 1991 voorstellen zijn gedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1522/92

van de heer Ben Fayot (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 58/43)

Betreft: Het circuleren van postzegelverzamelingen in de interne markt

De Internationale Filatelistische Federatie (FIP) en de nationale filatelistische federaties organiseren een groot aantal postzegeltentoonstellingen in de gehele Gemeenschap. Bij de douane wordt het de postzegelverzamelaars vaak zeer lastig gemaakt, omdat de verschillende nationale douanes uiteenlopende procedures hanteren.

Mag men, aangezien postzegeltentoonstellingen culturele manifestaties zijn, verwachten dat bij de inwerkingtreding van de interne markt per 1 januari 1993 deze moeilijkheden verdwijnen en dat het circuleren van naar behoren geïdentificeerde postzegelcollecties, waarbij geen sprake

is van winst oogmerk, probleemloos plaatsvindt en met een duidelijk voor de gehele Gemeenschap vastgestelde procedure?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**
(24 november 1992)

Op dit moment zijn postzegelverzamelingen bij tijdelijke invoer vanuit een Lid-Staat naar een andere, welke bestemd zijn om op een tentoonstelling of soortgelijke manifestatie te worden getoond, vrijgesteld van BTW (artikel 13 van de 17e BTW-richtlijn⁽¹⁾). Bij tijdelijke invoer van goederen dienen bepaalde douaneprocedures te worden gevolgd en douanedocumenten te worden overgelegd (Communautair Carnet, ATA Carnet of Enig Administratief Document). Uiteraard kan de manier waarop de controle door de douane-autoriteiten wordt uitgevoerd, ondanks de algemene geldigheid van de communautaire regels, per Lid-Staat enigszins verschillen.

Per 1 januari 1993 worden de douanecontroles aan de grenzen tussen de Lid-Staten evenwel opgeheven, aangezien de invoer van goederen vanuit een Lid-Staat naar een andere dan is vrijgesteld van belasting. Bijgevolg kunnen postzegelverzamelaars vrij hun verzameling van de ene Lid-Staat naar de andere overbrengen, zonder dat controle plaatsvindt, een document moet worden overgelegd of een bepaalde procedure moet worden gevolgd.

⁽¹⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1532/92
van de heer Dimitrios Dessylas (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 58/44)

Betreft: De nieuwe internationale luchthaven bij Athene (Spata) en de ernstige gevolgen voor het milieu

De aanleg van het nieuwe internationale vliegveld van Athene bij Spata (Attika) en de hiermee gepaard gaande werken en activiteiten (een uitgebreider net van grote boulevards, meer gebouwen, een opeenhoping van de bevolking, nieuwe voorzieningen op het gebied van industrie, handel, toerisme, enz.) zullen catastrofale gevolgen hebben voor het natuurschoon, de landbouw, de cultuur en de oudheidkundige resten in Attika, waardoor het reeds ondraaglijke leven van de vier miljoen inwoners van Athene en Attika een ware nachtmerrie zal worden.

Kan de Commissie mededelen of zij deze kwestie reeds heeft bestudeerd; welke maatregelen zal zij treffen ter afwending van deze nieuwe catastrofe voor het milieu? Heeft zij de Griekse autoriteiten verzocht haar een desbetreffende milieu-effectbeoordeling voor te leggen en, zo ja, wanneer?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(21 oktober 1992)

De aanleg van een nieuwe luchthaven valt noodzakelijkerwijs binnen het toepassingsgebied van artikel 4, lid 1, en van bijlage I van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽¹⁾.

Het is dus de taak van de Griekse autoriteiten om het ontwerp voor de aanleg van een nieuwe internationale luchthaven bij Athene (Spata) te onderwerpen aan een milieu-effectbeoordeling.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1598/92
van de heer Herman Verbeek (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 juni 1992)
(93/C 58/45)

Betreft: Schenking BST-preparaten aan het GOS

1. Heeft de Commissie vernomen dat het Amerikaanse chemieconcern Monsanto 100 000 doses BST-preparaten aan Rusland en de Oekraïne heeft beloofd, en dat de eerste partijen van deze schenking al zijn verstuurd?

2. In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2370/91⁽¹⁾ schreef de Commissie dat er geen geschikte methoden bestaan om geïmporteerde produkten te controleren op de aanwezigheid van BST-residuen. Betekent dit niet dat de import van vee, vlees en zuivelprodukten uit landen waar BST mag worden gebruikt in de Gemeenschap in principe vooralsnog moet worden verboden?

3. Zal de Commissie de GOS-republieken ervan op de hoogte stellen dat het gebruik van BST problemen kan opleveren voor zuivelbedrijven en vee- en vleesexporteurs die hun produkten naar de Gemeenschap willen exporteren?

⁽¹⁾ PB nr. C 209 van 15. 8. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**
(9 november 1992)

1. De Commissie beschikt niet over inlichtingen over commerciële transacties van het Amerikaanse chemiebedrijf Monsanto met Rusland of Oekraïne.

2 en 3. Beschikking 92/98/EEG⁽¹⁾ tot wijziging van Beschikking 90/218/EEG m.b.t. het op de markt brengen

en de toediening van boviene somatotropine (BST) is gericht tot de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap en betreft uitsluitend het op de markt brengen van boviene somatotropine en de toediening ervan aan melkkoeien op het grondgebied van de Lid-Staten.

De Commissie dient einde 1992 bij de Raad en het Parlement een verslag in over de wijze waarop de huidige regeling, die op 30 juni 1993 afloopt, moet worden voortgezet. Daarin zullen alle belangrijke aspecten worden behandeld. De Commissie heeft niet het voornemen een initiatief in de door het geachte Parlements lid bedoelde zin te nemen.

(¹) PB nr. L 39 van 15. 2. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1612/92

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(93/C 58/46)

Betreft: Radioactieve afvallozingen en het Marina-project

In verband met het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2096/90 (¹) van de Afgevaardigde voor Zuidoost-Wales inzake de lozingen van nucleaire installaties van de Gemeenschap, zou ik de Commissie de volgende vragen willen stellen:

1. Wanneer publiceerde de Commissie haar verslag over de lozingen over de periode 1977—1986?
2. Wanneer zal de Commissie het vervolg daarop publiceren, dat betrekking heeft op de periode 1987—1991?
3. Zal de Commissie ervoor zorgen dat zij in het volgende verslag over het „Marina-project” data opneemt over de radioactiviteit die gemeten is bij operationele kernonderzeeërs en gezonken kernonderzeeërs, zoals de Komsomolets, die in het noordelijk deel van de Noordzee voor de kust van Noorwegen gezonken is?

(¹) PB nr. C 94 van 11. 4. 1991, blz. 31.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(9 december 1992)

1. Het verslag over de lozingen voor de periode 1977—1986 is momenteel ter perse.
2. Het verslag over 1987—1991 is in voorbereiding en moet in 1993 gereed komen.

3. Er is momenteel geen vervolg gepland op het „Marina-project” voor de Noordeuropese zeeën.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1620/92

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(93/C 58/47)

Betreft: Invoer van Chileens schapevlees in de Gemeenschap

Kan de Commissie mij mededelen hoe de invoer van Chileens schapevlees in de Gemeenschap geregeld is?

Is het juist dat de Ierse en de Franse markt voor deze invoer afgesloten is?

Is het juist dat dit regime verschillend is van dat van andere derde-invoerlanden?

Kan overwogen worden dat Chili eenzelfde regime toebedeeld krijgt als andere derde-invoerlanden door de invoerlicenties te vervangen door exportcertificaten in het kader van akkoorden tussen de Gemeenschap en Chili?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(12 november 1992)

De invoer van schapevlees in de Gemeenschap uit Chili valt onder de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3643/85 (¹). Het aan Chili toegewezen contingent bedraagt 1 490 ton bevroren vlees, waarvoor in de periode 1989 tot en met 1992 een van 10% tot nul verlaagde heffing geldt.

Anders dan de meeste landen die schapevlees naar de Gemeenschap uitvoeren, heeft Chili geen overeenkomst inzake vrijwillige beperking willen sluiten, maar de voorkeur gegeven aan een door de Gemeenschap beheerde invoerregeling. De toepassing van een dergelijke regeling komt in de praktijk echter in grote mate overeen met de toepassing van een overeenkomst inzake vrijwillige beperking. De regeling inzake de als gevoelige zones aangemerkte markten, die in het raam van de overeenkomsten inzake vrijwillige beperking voor verscheidene leveranciers van de Gemeenschap geldt, is, wat de uitvoer naar Frankrijk en Ierland betreft, ook voor Chili van toepassing. De hoeveelheid die Chili naar deze beide Lid-Staten mag uitvoeren, is vastgesteld op nul.

(¹) PB nr. L 348 van 24. 12. 1985, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1568/92 (PB nr. L 166 van 20. 6. 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1623/92**van de heer Sérgio Ribeiro (CG)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 juni 1992)**(93/C 58/48)**Betreft: Comité van de Regio's*

Volgens de verslagen na de persconferentie aan het einde van de informele vergadering van de ministers voor Regionaal Beleid die tijdens de afgelopen maand mei in Lissabon plaatsvond en waarbij ook Commissielid Bruce Millan aanwezig was, werd er op die vergadering gesproken over Maastricht, Delors II, het Cohesiefonds, werd ook de oprichting aanbevolen van een raad voor de economische en sociale samenhang en de ruimtelijke ordening evenals de eventuele formele oprichting van een commissie voor ruimtelijke ontwikkeling, of de formele oprichting van een mogelijke commissie met deze naam, maar zou er niets gezegd zijn over het Comité van de Regio's, dat nochtans vermeld staat in het nieuwe Verdrag zoals dat te Maastricht werd goedgekeurd.

Heeft de Commissie dan haar belangstelling voor het Comité van de Regio's verloren dat, buiten het feit dat het een zuiver adviserende functie heeft, zo zal worden samengesteld dat zijn leden geen verkozen vertegenwoordigers zullen zijn — zoals terecht werd voorgesteld —, waardoor het zeer goed mogelijk is dat het een incoherent orgaan wordt met slechts precaire en fragmentaire representatieve legitimiteit?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie***(14 oktober 1992)*

Anders dan het geachte Parlementslid lijkt te denken, blijft de Commissie veel belang hechten aan de oprichting van het Comité van de Regio's en had zij wel degelijk voorgesteld dat dit Comité zou worden samengesteld uit gekozen vertegenwoordigers.

Dat via de adviezen van het Comité van de Regio's de plaatselijke en regionale overheden zullen worden geraadpleegd, beschouwt de Commissie als een belangrijk pluspunt van het Verdrag van Maastricht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1673/92**van de heer Gerhard Schmid (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(1 juli 1992)**(93/C 58/49)**Betreft: Door de Europese Gemeenschap gefinancierde afrasteringen voor het vee in Botswana*

De Okavango-delta in Botswana is een van de vruchtbaarste moeraslandschappen van Afrika en is van levensbelang voor miljoenen wilde dieren. Nu willen rundveefokkers, met financiële steun van de Europese Gemeenschap, afrasteringen aanbrengen in deze delta.

Deze afrasteringen verstoren de trek van de wilde dieren, snijden ze af van de waterplaatsen en worden aldus tot dodelijke vallen.

1. Is de Commissie hiervan op de hoogte?
2. Hoe beoordeelt de Commissie de ecologische gevolgen van deze maatregel?
3. Werden de ecologische gevolgen van dit project door de Gemeenschap geëvalueerd, alvorens zij financiering toezegde?
4. Is de Commissie bereid de financiering van dergelijke voor het milieu schadelijke projecten stop te zetten?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie***(17 november 1992)*

Het omrasteringsprogramma bij de noordelijke toegangswegen van de Okavango-delta is uitsluitend op initiatief van de regering gelanceerd en noch direct noch indirect in het kader van een door het EOF gefinancierd project opgezet. Het is ondernomen met plaatselijke en externe financiering, waarin de Commissie niet heeft deelgenomen.

Aangaande de ecologische gevolgen, is de regering er tevreden over dat deze afrastering in grote trekken dezelfde uitwerking zal hebben als de zuidelijke afrastering, die een beveiliging vormt voor de westelijke en zuidelijke toegangswegen naar de Okavango-delta. Er zij aan herinnerd dat de in 1982 aangelegde, zuidelijke afrastering de verplaatsingen van de in het wild levende dieren praktisch niet heeft aangetast, terwijl zij tegelijkertijd het onschatbare voordeel had dat daarmee het wildreservaat tegen de indringing van vee uit de woon- en weidegebieden ten westen en ten zuiden van de Okavango-delta werd beschermd. Naar verwachting zal de noordelijke afrastering soortgelijke gevolgen hebben. Het tracé van deze afrastering doorkruist, voor zover ons bekend is, geen enkele trekroute voor wilde dieren, daar deze laatste zich er waarschijnlijk niet toe aangetrokken zullen voelen in de woon- en weidegebieden ten noorden van de afrastering te gaan rond dwalen. Dit blijkt overduidelijk uit de nationale grondgebruikskaart, welke in december 1989 bij het Botswanaanse Ministerie van Plaatselijke Overheid en Landgebruik (Ministry of Local Government and Lands) werd uitgegeven en waarop het tracé van zowel de zuidelijke als de noordelijke afrastering wordt uitgezet.

Er zij aan herinnerd dat de regering weliswaar heeft geweigerd een aan de uitvoering voorafgaande studie van het effect als zodanig van deze omrastering te doen verrichten, maar toch niet ongevoelig is geweest voor de druk van de publieke opinie in het buitenland, waarvan getuige de uitnodiging die zij tot een team van Amerikaanse en Europese milieuspecialisten richtte om in januari 1992 een bezoek aan Botswana te brengen, ten einde de desbetreffende problemen daar te beoordelen. Dit team, dat onder andere deskundigen als professor Harris, universiteit van Florida, professor Wrammer, universiteit van Goteborg, professor Tietema, Vrije Universiteit van Amsterdam, professor Cooke, universiteit van Botswana, de heer Pfister, Stichting voor Natuurbehoud (Conservation Foundation) te Londen, de heer Warren, milieucorrespondent van het blad „The Guar-

dian" te Londen, enz., omvatte, had de gelegenheid districtsambtenaren, stamhoofden, niet-gouvernementele organisaties en andere bij de milieuproblematiek betrokken personen of instanties te ontmoeten. Kortgeleden heeft deze groep haar bevindingen gepubliceerd en daarbij de conclusie getrokken dat, ook al zou zij de voorkeur hebben gegeven aan een ander afrasteringstracé, de bestaande afrastering beter was dan helemaal geen afscheiding, daar zij toch wel een doeltreffende barrière vormde voor het veel grotere gevaar van een vee-invasie in de Okavango-delta.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1694/92

van de heer Marco Taradash (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(93/C 58/50)

Betreft: Situatie in Roemenië

Roemenië maakt een zeer moeilijke tijd door, met name op sanitair en sociaal gebied. Het ontbreekt er aan alles en vooral aan geneesmiddelen; de ziekenhuizen vervallen, hetgeen bijzonder ernstige gevolgen heeft voor de gezondheidstoestand van de bevolking in het algemeen en van de kinderen in het bijzonder, waarvan sommigen door gebrek aan medische zorg en ondervoeding reeds een groeiachterstand hebben of aan ongeneeslijke afwijkingen lijden.

Kan de Commissie mededelen welke spoedhulp zij reeds verleent en welke geïntegreerde programma's op lange termijn zij reeds uitgevoerd heeft en wat zij nog denkt te doen om verbetering in deze toestand te brengen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(24 november 1992)

De Commissie is zich bewust van de zeer ernstige situatie op sociaal en gezondheidsgebied in Roemenië; om deze reden bedraagt de steun van de Gemeenschap, van eind 1989 tot op heden, dan ook 75 miljoen ecu voor de volksgezondheid en de humanitaire hulp (met uitzondering van voedselhulp). Een overzicht van alle Gemeenschapssteun die aan Roemenië in 1990 en 1991 werd verleend, is vervat in het schriftelijke antwoord van de op schriftelijke vraag nr. 3000/91 van mevrouw Patricia Rawlings ⁽¹⁾.

Om het hoofd te bieden aan de zeer ernstige situatie op medisch gebied na de val van Ceaucescu, heeft de Gemeenschap eind 1989 en begin 1990 medische noodhulp verleend (11,5 miljoen ecu). Voorts heeft de Commissie, om tegemoet te komen aan het gebrek aan geneesmiddelen, een steunbedrag van 22 miljoen ecu vastgesteld voor de levering van geneesmiddelen, in twee tranches, waarvan de eerste (10 miljoen ecu) reeds beschikbaar werd gesteld en waarvan de rest vóór eind november 1992 beschikbaar zal worden gesteld. Naast deze acties heeft de Commissie technische bijstand opgezet ter versterking van de beheerscapaciteit van de plaatselijke overheden.

Een medisch voedingsprogramma in het kader van de bijstand aan wezen en andere achtergestelde groepen kinderen (28 miljoen ecu) heeft het mogelijk gemaakt 1 650 ton zuigelingenmelk en 120 ton verrijkt melk gratis te doen toekomen aan ongeveer 350 000 zuigelingen van 0 tot 1 jaar, evenals basisvoeding en geneesmiddelen aan kinderen in tehuizen. De evaluatie heeft uitgewezen dat 98 % van de doelgroep de verzonden poedermelk heeft ontvangen. Deze actie is aangevuld met een levering van 1 500 ton zuigelingenmelk in het kader van een communautaire voedselhulpactie en met een onderzoek naar de plaatselijke productie van zuigelingenmelk.

De tweede tranche geneesmiddelen (12 miljoen ecu) maakt deel uit van een programma voor de gezondheidszorg (25 miljoen ecu) in het kader van het Phare-programma voor de herstructurering van de economie. Dit geïntegreerde programma heeft ten doel de gezondheidszorg in heel het land diepgaand te herstructureren, ten einde de toegankelijkheid, de kwaliteit en de efficiëntie van de aan de bevolking ter beschikking staande gezondheidszorg te verbeteren, om zo te komen tot een beter gebruik van het menselijk en materieel potentieel en zo de levensomstandigheden voor de bevolking te verbeteren. De meer specifieke onderdelen hebben ten doel:

- de verbetering van de eerstelijns-gezondheidszorg (2,2 miljoen ecu) via de financiering, in samenwerking met de Wereldbank, van laboratoriumuitrusting voor 410 poliklinieken,
- technische bijstand, die reeds operationeel is, voor het opstellen van een wettelijk kader en een prijsbeleid voor geneesmiddelen;
- steun aan het nationaal bloedtransfusieprogramma (6,5 miljoen ecu), zodat Roemenië te zijner tijd zelf kan voorzien in zijn behoefte aan op basis van bloed samengestelde producten van goede kwaliteit;
- verbetering van de beroepsvaardigheden van het administratief en medisch personeel dat actief is of een studie volgt, via ondersteuning bij het vaststellen van een opleidingsbeleid en -strategie voor het medisch en paramedisch personeel en de tenuitvoerlegging van aangepaste opleidingsprogramma's. In dit kader zijn met name te noemen: een proefproject in zes ziekenhuizen betreffende het ziekenhuisbeheer en het beheer van de verpleegkundige zorg, en een proefproject betreffende hervorming van het ziekenhuissysteem.

In het kader van het programma voor 1992 wordt voorzien in de versterking van de koelketen van het systeem voor distributie van vaccins en in het opzetten van systemen voor de bekostiging van de gezondheidszorg ten behoeve van achtergestelde bevolkingsgroepen.

Voorts blijft de Commissie, in het kader van de bijstand op middellange termijn voor de weeshuizen, steun verlenen voor een algemeen kinderbeschermingsbeleid ten behoeve van alle Roemeense kinderen (zie het antwoord op mondelinge vraag H-697/92 van mevrouw Martin ⁽²⁾).

⁽¹⁾ PB nr. C 79 van 26. 3. 1991.

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 3-420 (juli 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1737/92
van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 juli 1992)
(93/C 58/51)

Betreft: Tenuitvoerlegging visserijovereenkomst EEG/
Marokko

Kan de Commissie, in verband met de tenuitvoerlegging van de visserijovereenkomst EEG/Marokko voor het jaar 1991, mededelen:

1. hoe hoog de benuttingsgraad van de diverse in Protocol nr. 2 vastgelegde vangstmogelijkheden is geweest?
2. aan welke Lid-Staten vergunningen zijn verstrekt en om hoeveel vergunningen het hier ging;
3. welke resultaten zijn geboekt met de wetenschappelijke programma's op het gebied van visserijonderzoek;
4. of de communautaire vloot betrokken is geweest bij enig conflict in de betreffende wateren en, zo ja, hoe dit conflict is opgelost?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(6 oktober 1992)

1. Protocol nr. 2, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, gold voor de periode van 1 april 1991 tot en met 29 februari 1992. Het betrof een protocol voor de visserij op kreeft binnen een maximum van vijf vergunningen (voor een totale scheepscapaciteit van gemiddeld 600 BRT).
2. Dit protocol is volledig gebruikt door de Portugese vloot, die de enige is die deze visserijactiviteit in de wateren van Marokko uitoefent.
3. Het bedoelde protocol (artikel 2) voorzag niet in een wetenschappelijk programma.
4. Voor zover de Commissie bekend, heeft er zich bij deze visserijactiviteit nooit enig conflict voorgedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1744/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 juli 1992)
(93/C 58/52)

Betreft: Valorisatie en ontwikkeling van het Olympusgebied

De wereldberoemde Olympus, die volgens de Griekse mythologie de verblijfplaats van de goden uit het oude

Griekenland was, is de bekendste berg van onze planeet. De mythes, de geschiedenis en de grootsheid van deze berg prikkelen terecht de fantasie en de nieuwsgierigheid van de Europeanen en de andere aardbewoners. Velen koesteren de wens om Griekenland te bezoeken en de Olympus te beklimmen om de paleizen van de twaalf goden van de oudheid te ontdekken en even op de troon van Zeus plaats te nemen. Jammer genoeg werd tot op heden niets ondernomen om deze berg op de juiste manier te valoriseren. De huidige nonchalance heeft zelfs tot gevolg dat de berg in tweërlei opzicht wordt bedreigd: enerzijds dreigen de pittoreske dorpen bij de Olympus volledig ontvolkt te raken en anderzijds bestaat de kans dat niet echt noodzakelijke werken worden uitgevoerd, waardoor zowel het landschap als het historische karakter en de waarde van het gebied worden aangetast. In verband hiermee lijkt de vraag gerechtvaardigd of en onder welke voorwaarden de valorisatie en ontwikkeling van het Olympusgebied kan ressorteren onder een EG-programma zoals Leader, opdat een correcte studie kan worden verricht en de werken die wel noodzakelijk zijn op verantwoorde wijze en met inachtneming van milieuvoorschriften worden uitgevoerd. Kan de Commissie hierover informatie verstrekken?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(5 november 1992)

De Commissie is zich bewust van de historische, ecologische en toeristische waarde van de Olympus, en van de ontwikkelingsmogelijkheden van het gebied via een „zachte” aanpak waarbij rekening wordt gehouden met de historische, culturele en ecologische kenmerken.

In het kader van het initiatief Leader is in het operationele programma van de plaatselijke groep „Elassona” een reeks maatregelen vastgesteld waarin bijzondere aandacht wordt besteed aan de zuidelijke hellingen van de berg, en die gericht zijn op de ontwikkeling van het ecotoerisme en het plattelandstoerisme.

Daarnaast zijn in het operationele programma van de groep Piëriki Anaptyxiaki AE maatregelen opgenomen waarmee de ontwikkeling van het toerisme, de landbouw en het MKB in het berggebied van Piëria, met inbegrip van de Olympus, wordt beoogd. Tot deze maatregelen behoort een actie met het oog op de verbetering van het aanzien en de aantrekkingskracht van de Olympus, evenals de uitvoering van een studie met betrekking tot de exploitatie van het nationale park van de Olympus.

Deze maatregelen voldoen reeds in toereikende mate aan de behoeften en ontwikkelingsmogelijkheden van de Olympus. De Commissie is overigens bereid ieder integraal voorstel met betrekking tot de ontwikkeling en de valorisatie van deze zone in het kader van de structurele steunmaatregelen na 1993 te bestuderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1746/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1992)

(93/C 58/53)

Betreft: De weg Ambelonas—Rodia—Skamnia

Reeds jaren wordt door de technische diensten van de prefectuur Larissa gewerkt aan de weg Ambelonas—Rodia—Skamnia. De aanleg van deze weg is voor dit gebied in Thessalië van zeer groot belang, want na voltooiing zal hij niet alleen in aanzienlijke mate het verkeer van goederen vergemakkelijken, maar ook en vooral bijdragen tot de valorisatie van de wereldberoemde Olympusberg. Aangezien jaarlijks slechts een klein bedrag voor de aanleg van deze weg wordt uitgetrokken, vorderen de werkzaamheden zeer traag. Is de Commissie in het licht hiervan bereid dit project op te nemen in een communautair programma?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(23 oktober 1992)

Als de Griekse autoriteiten daarom verzoeken, is de Commissie bereid te onderzoeken of en in hoeverre voor de desbetreffende weg bijstand uit de Structuurfondsen kan worden verleend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1770/92

van mevrouw Maria Cassanmagnago Cerretti (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de

Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(2 juli 1992)

(93/C 58/54)

Betreft: Geweld in Libanon

Wat denkt de Europese Politieke Samenwerking van de nieuwe escalatie van geweld tussen Israël en de Hizbollah-fundamentalisten in Zuid-Libanon?

Welke gevolgen kan deze golf van geweld hebben voor het vredesoverleg dat op de Conferentie van Madrid op gang is gekomen?

Wat denkt de Politieke Samenwerking hieraan te doen?

Antwoord

(25 januari 1993)

Ik verwijs de geachte Afgevaardigde naar het antwoord op mondelinge vraag H-629/92 over hetzelfde onderwerp.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1977/92

van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1992)

(93/C 58/55)

Betreft: Behoeften van de ziekenhuizen in Albanië

Hebben de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen onderzoek kunnen verrichten inzake de toestand in de ziekenhuizen van Albanië, zoals geschetst in Resolutie nr. 1171 (1991) van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en hebben zij binnen de mogelijkheden waarover zij beschikken kunnen voorzien in een aantal van deze behoeften?

Antwoord

(25 januari 1993)

De specifieke aangelegenheid die door het geachte Parlementslid aan de orde is gesteld, valt niet onder de bevoegdheid van de Europese Politieke Samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2170/92

van de heer Claude Cheysson (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1992)

(93/C 58/56)

Betreft: Verslag voor de Republikeinse leden van het Huis van Afgevaardigden van het Amerikaanse Congres, volgens hetwelk Iran in het bezit is van kernwapens

Volgens dit verslag is het zeker dat Iran over alle, of vrijwel alle, componenten beschikt die nodig zijn voor de fabricage van twee of drie operationele kernwapens (bommen of kernkoppen), waarvan de onderdelen zijn aangekocht in islamitische voormalige Sowjetrepublieken. De wapens zouden tussen februari en april 1992 operationeel moeten zijn.

Half oktober 1991 zouden de Iraniërs, volgens het verslag, het tempo van de werkzaamheden in hun nucleaire installaties van Ma'alem Kelayah, te Qazvin (waar ook een door India aangeboden reactor volgens Sowjettechnologie moet komen te staan) hebben opgevoerd. Voor de bouw en assemblage van de kernwapens zou Iran een vijftigtal experts en 200 technici van de nucleaire fabriek Kazakh in Kurchatov (Semipalatinsk-21) hebben aangeworven. Half november 1991 heeft vice-president Mohajerani overeenkomstig het beginsel dat afschrikking alleen werkt als de potentiële vijand van te voren op de hoogte is gebracht van het risico dat hij loopt, publiekelijk toegegeven dat zijn land kernwapens ontwikkelt.

Hoe staat de voorzitter van de Europese Politieke Samenwerking tegenover dit verslag? Kan hij het Parle-

ment mededelen of de ministers van Buitenlandse Zaken over deze kwestie van gedachten hebben gewisseld?

Antwoord

(25 januari 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten het grootste belang aan de non-proliferatie van massavernietigingswapens en blijven de ontwikkelingen in dit verband op de voet volgen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn op de hoogte van de stellingen die geponeerd worden in het verslag waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst en van elders geuite soortgelijke beweringen dat Iran kernwapens van het GOS heeft gekocht. Zij hebben geen concrete bewijzen waarmee een en ander kan worden gestaafd. De Gemeenschap en haar Lid-Staten nemen dergelijke beweringen echter altijd zeer ernstig, en Iran is zich bewust van het belang dat wij eraan hechten dat Iran, net als alle andere Staten die partij zijn bij het Non-proliferatieverdrag, al zijn uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen volledig nakomt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2185/92

van de heer Bernard Antony (LDR)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1992)

(93/C 58/57)

Betreft: Wapenindustrie

Het Sowjetblok, dat sedert 1945 een bedreiging vormde voor de veiligheid van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, bestaat niet meer. Toch is het gevaar niet verdwenen.

De rampzalige staat waarin het socialistisch systeem het oostelijk deel van Europa heeft achtergelaten, is een bron van spanningen en wanorde. De bloedige gebeurtenissen in Kroatië en Bosnië-Herzegovina vormen het duidelijke bewijs dat een oorlog op ons continent nog steeds tot de mogelijkheden behoort.

De rijke Westeuropese landen zijn in het zuiden en het oosten van het Middellandse-Zeegebied bovendien omgeven door arme, overbevolkte landen, waarvan sommige, zoals Syrië en Algerije, overbewapend en vaak imperialistische militaire dictaturen zijn.

De Lid-Staten van de Gemeenschap dienen dan ook beslist geen ontwapeningspolitiek te voeren, maar moeten integendeel hun veiligheid blijven waarborgen, in de eerste plaats door de instandhouding van een hoogwaardige wapenindustrie die in alle onafhankelijkheid geloofwaardige nationale legers van materieel kan voorzien.

1. Zijn de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen in het licht hiervan niet van oordeel dat de inkrimping van de defensiebudgetten in diverse Lid-Staten, met name in Frankrijk, nog afgezien van de funeste sociale gevolgen, de Europese veiligheid op gevaarlijke wijze op losse schroeven zet?

2. Zijn zij van oordeel dat een hoogwaardige Europese wapenindustrie het zich kan veroorloven niet te exporteren?

Antwoord

25 januari 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn vastbesloten de technologische en industriële omstandigheden die nodig zijn voor hun veiligheid, in stand te houden. Daarvoor zetten zij zich op nationaal niveau en, zo nodig, in het kader van andere bevoegde instellingen en organen in.

Nationale militaire uitgaven komen niet aan de orde in het kader van de Europese politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2202/92

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 58/58)

Betreft: Protectionisme in de Verenigde Staten gericht tegen fusies en overnames van bepaalde Europese ondernemingen

Op 23 augustus 1988 is in de Verenigde Staten een wet gepubliceerd en in werking getreden gericht tegen deelnemingen van buitenlandse ondernemingen, zoals Thomson, die genationaliseerd zijn of waarin de Staat een meerderheidsbelang heeft. De wet is een wijziging van de Defense Production Act van 1950 en wordt in de volgende woorden gemotiveerd:

„e) In overweging te nemen factoren: met betrekking tot onderhavige paragraaf kan de president of de door de president aangewezen vertegenwoordiger in het belang van de nationale veiligheid onder meer de volgende factoren in overweging nemen:

1. de binnenlandse productie en het vermogen van binnenlandse industrieën om te beantwoorden aan de eisen die de nationale defensie stelt,
2. de mogelijkheid en het vermogen van de binnenlandse industrieën om te beantwoorden aan de eisen die de nationale defensie stelt, met inbegrip van de beschikbaarheid van arbeidskrachten, producten, technologie, materiaal, en andere goederen en diensten en
3. de zeggenschap van buitenlandse ingezetenen over binnenlandse industrieën en commerciële activiteiten, voor zover dat gevolgen heeft voor de mogelijkheid en het vermogen van de Verenigde Staten om te beantwoorden aan de eisen die de nationale veiligheid stelt.”

Wat is het standpunt van de Raad in deze, vooral gelet op het grote aandeel van de VS in de Europese militaire uitrusting?

Antwoord ⁽¹⁾

(25 januari 1993)

Deze kwestie is niet behandeld in het kader van de Europese politieke samenwerking.

(¹) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2236/92

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1992)

(93/C 58/59)

Betreft: Vestiging van een delegatie in Vietnam

Het Europees Parlement heeft de Commissie in een resolutie van 12 juni 1992 verzocht maatregelen te treffen met het oog op de vestiging van een delegatie te Hanoi, na de sluiting van een samenwerkingsakkoord met dat land. Hoe en wanneer wordt aan dit verzoek gevolg gegeven?

Antwoord

(25 januari 1993)

De door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte kwestie valt niet onder de bevoegdheid van de Europese politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2434/92

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 oktober 1992)

(93/C 58/60)

Betreft: Bulgaarse „arbeidsbureaus” die werk in de Gemeenschap garanderen

Volgens La libre Belgique van 31 augustus 1992 werd door de Belgische autoriteiten meer dan een twintigtal verzoeken tot rechtsvervolging ingediend bij het Ministerie van Arbeid van Bulgarije tegen ondernemingen die pogen Bulgaarse „specialisten” en arbeiders te plaatsen op de Belgische arbeidsmarkt. Het probleem is sedert juli 1991 in Bulgarije in het openbaar geraakt door het verschijnen van kleine advertenties in de kranten en een Bulgaars ministerieel decreet, dat met veel omzichtigheid werd aanvaard maar een vernuftige strekking heeft als „alles doorlatende zeef”, lost niets op, integendeel. Bulgaarse firma's die dikwijls een schimmig bestaan leiden — waarvan ten minste een vijftiental alleen al in Sofia zijn gevestigd en nog meer in Varna — verlangen

met steun van de Bulgaarse autoriteiten van hun cliënten vertreggelden die ter plaatse, in Bulgarije, moeten worden voldaan en sluiten met hen contracten af waarmee ten minste een vierde van het in het buitenland gebeurde salaris wordt afgetrosgeld, plus nog andere afpersingen.

Mij werd verzekerd dat dezelfde praktijken worden toegepast op de andere arbeidsmarkten van de Europese Gemeenschappen en met name Noord-Amerika.

Wat is het standpunt van de Gemeenschap inzake dit schandaal dat geenszins een op zichzelf staand feit is in Oost-Europa en waaraan klaarblijkelijk concrete medewerking wordt verleend door de Regering en officiële diensten van Bulgarije?

Hoe kan deze illegale handel in arbeidskrachten met behulp van de communautaire wetgeving en de nationale wetgevingen van de Lid-Staten worden aangepakt?

Antwoord

(25 januari 1993)

Het is de taak van de Lid-Staten om door nationale wetgeving en internationale akkoorden wederrechtelijke, ongeoorloofde arbeidsbemiddeling zoveel mogelijk tegen te gaan. Het zou op de weg liggen van de Commissie om voorstellen te doen voor gemeenschappelijke initiatieven van de Lid-Staten voor die gebieden waarop nationale maatregelen alleen niet voldoende zijn om steeds vaker voorkomende misstanden zoals die welke de geachte Afgevaardigde schetst, uit te sluiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2445/92

van de heer Gianfranco Amendola (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 oktober 1992)

(93/C 58/61)

Betreft: Voorzorgsmaatregelen van de Raad wanneer leden van de Raad verdacht worden van mafia-misdrijven

Gelet op het verzoek van de openbaar aanklager te Palmi aan de Italiaanse Kamer van afgevaardigden een vervolging in te mogen stellen tegen de afgevaardigde Sandro Principe, de huidige Italiaanse staatssecretaris voor Arbeid;

Overwegende dat dit verzoek om gerechtelijke vervolging onder andere te maken heeft met de volgende misdrijven: „misdadige vereniging met een mafia-karakter”, „voortdurende ernstige oplichterij”;

Overwegende dat de staatssecretarissen soms de minister vervangen bij vergaderingen van de Raad,

is de Raad niet van mening dat, mét eerbiediging van het principe van veronderstelde onschuld, er, wanneer ministers of staatssecretarissen van een Lid-Staat worden verdacht van misdrijven met een mafia-karakter, voorzorgsmaatregelen met een algemeen karakter moeten worden genomen?

Antwoord

(25 januari 1993)

Artikel 2, eerste alinea, van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben bepaalt het volgende:

„De Raad bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten. Iedere Regering vaardigt één van haar leden af.”.

Het is dus aan de Regering van elke Lid-Staat om te bepalen welk van haar leden haar in de Raad moet vertegenwoordigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2481/92

van de heer Filippos Pierros (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(12 oktober 1992)

(93/C 58/62)

Betreft: Schending van de mensenrechten van de Koerden door de Turkse overheid

Bij lezing van de Turkse kranten wordt duidelijk met welke grofheid de Turkse autoriteiten het Koerdische volk tegemoet treden; daarbij maken zij gebruik van methoden en praktijken die in onze tijd als onvoorstelbaar moeten worden beschouwd. Bij wijze van voorbeeld zij vermeld dat een leerling voor een jaar van school is gestuurd omdat hij de rechten van de Koerden verdedigde (Cumhuriyet van 25 mei 1992). Verder is een 15-jarige jongen door de politie in elkaar geslagen omdat hij had verklaard Koerd te zijn (Gündem van 15 juni 1992), zijn in het dorp Fistikli boeren gefolterd en meisjes verkracht door leden van de militaire politie onder het voorwendsel dat zich in hun dorp Koerdische rebellen verborgen hielden (Gündem van 5 juli 1992), zijn Koerdische arbeiders massaal uit Turkse steden gebracht om naar hun eigen dorp terug te keren (tijdschrift Aktüel van 24 juni 1992) en zijn Turkse vluchtelingen uit Georgië ondergebracht in de Oostturkse steden Iğdir en Ardahan, die in meerderheid door Koerden worden bewoond (Gündem van 18 juli 1992).

Kan de Europese Politieke Samenwerking meedelen welke maatregelen zij voornemens is te treffen om een einde te maken aan de onaanvaardbare, stelselmatige schending van de mensenrechten van de Koerden door de Turkse overheid en aan de beestachtige gewelddaden in een land dat bevoorrechte economische en politieke betrekkingen met de Europese Gemeenschap onderhoudt?

Antwoord

(25 januari 1993)

De Turkse autoriteiten zijn zich terdege bewust van het belang dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan het beginsel van de rechtsstaat en aan de verbintenissen die Turkije in CVSE-documenten is aangegaan, onder meer betreffende de rechten van personen die tot nationale minderheden behoren, als omschreven in het Handvest van Parijs, in de documenten van de in Moskou en Kopenhagen gehouden bijeenkomsten van de CVSE-conferentie over de menselijke dimensie, en in het verslag van de deskundigenbijeenkomst in Genève.

In de door de Europese Raad van Luxemburg aangenomen verklaring over de mensenrechten wordt nadrukkelijk gesteld dat „de eerbiediging, de bevordering en de bescherming van de mensenrechten een wezenlijke factor van de internationale betrekkingen en een van de hoekstenen van de betrekkingen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten met derde landen vormen”.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten blijven de situatie op de voet volgen tegen de achtergrond van de toezegging van de Turkse Regering om de mensenrechtensituatie in dat land te verbeteren, en spreken de hoop uit dat de Turkse Regering te dien einde alles in het werk zal stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2516/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(12 oktober 1992)

(93/C 58/63)

Betreft: Moord op journalisten in Turkije

Tussen 18 maart en 9 augustus jl., d.w.z. in de afgelopen zes maanden, zijn in Turks Koerdistan acht journalisten van oppositiekranen en -tijdschriften door „onbekende” daders vermoord. In dezelfde periode zijn ook ten minste 50 andere personen vermoord, vooral leden van de Vereniging voor de mensenrechten en plaatselijke persoonlijkheden. De bevolking in deze streek is ervan overtuigd dat deze moorden zijn uitgevoerd door de Hizbollah en semi-officiële Turkse organisaties.

Welke middelen denkt de Politieke Samenwerking aan te wenden ter bescherming van de lichamelijke integriteit, maar ook van het leven van de journalisten en leden van de Vereniging voor de mensenrechten die in Zuidoost-Turkije werken?

Antwoord

(25 januari 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn verontrust door de recente moorden op journalisten, leden van de mensenrechtenvereniging en andere mensen in Zuid-Oost-Turkije, welke aan de Hizbollah zijn toegeschreven.

Er bestaan geen bewijzen voor de vermeende banden tussen de Hizbollah en de Turkse ordetroepen.

In de door de Europese Raad van Luxemburg aangenomen verklaring over de mensenrechten wordt nadrukkelijk gesteld dat „de eerbiediging, de bevordering en de bescherming van de mensenrechten een wezenlijke factor van de internationale betrekkingen en een van de hoekstenen (...) van de betrekkingen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten met derde landen vormen”.

De Turkse autoriteiten zijn zich terdege bewust van het belang dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan het beginsel van de rechtsstaat en aan de verbintenissen die Turkije in CVSE-documenten is aangegaan, onder meer betreffende van de rechten van personen die tot nationale minderheden behoren, als omschreven in het Handvest van Parijs, in de documenten van de in Moskou en Kopenhagen gehouden bijeenkomsten van de CVSE-Conferentie over de menselijke dimensie en in het verslag van de deskundigenbijeenkomst in Genève.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten blijven de situatie op de voet volgen tegen de achtergrond van de toezegging van de Turkse Regering om de mensenrechtensituatie in dat land te verbeteren, en spreken de hoop uit dat de Turkse Regering te dien einde alles in het werk zal stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2517/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(12 oktober 1992)

(93/C 58/64)

Betreft: Taktiek van de Republiek Skopje

De Republiek Skopje heeft gekozen voor een taktiek van provocatie en escalatie en lapt daarmee het besluit van Lissabon duidelijk aan haar laars. Terwijl men in Skopje vasthoudt aan het onwettig gebruik van de term „Macedonië”, tracht men ook het zonnesymbool, historisch het onomstreden symbool van de Macedonische dynastie, te usurperen door het als wapen op de vlag te plaatsen. Ook dit houdt duidelijke gebiedsaanspraken in tegenover het communautaire buurland. Is de Politieke Samenwerking voornemens de regering-Gligorov erop te wijzen dat deze taktiek van provocatie en escalatie niet zal leiden tot de internationale erkenning van de Staat Skopje?

Antwoord

(25 januari 1993)

Het geachte Parlements lid wordt verwezen naar het antwoord dat tijdens het vragenuur van oktober gegeven is op mondelinge vraag H-970/92 van de heer Pierros en naar het antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 2392/92, beide over hetzelfde onderwerp.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2520/92

van de leden Alexander Langer, Claudia Roth en Gérard Onesta (V)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(12 oktober 1992)

(93/C 58/65)

Betreft: Inbreuk op de rechten van de mens in Kroatië

Is het de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen bekend dat — zoals een afvaardiging van De Groenen, waarvan onder meer mevrouw Claudia Roth, lid van het Europees Parlement, deel uitmaakte, moest vaststellen — in Kroatië en met name in Split, Rijeka en Zagreb op ernstige wijze intimidatie en gedeeltelijk ook terreur wordt toegepast, vooral tegen de bevolking van Servische afstamming, hetgeen klaarblijkelijk door de Kroatische overheid wordt geduld en zelfs wordt ondersteund of indirect uitgeoefend? Wat kunnen de waarnemers van de Gemeenschap ten aanzien hiervan mededelen? Welke stappen werden tot nu toe ondernomen of zijn in voorbereiding om bij de Kroatische autoriteiten de strikte eerbiediging van de rechten van de mens en van de minderheden te eisen en eventueel de nodige consequenties uit de schending hiervan te trekken?

Hoe beoordelen de ministers het programma van de nationale homogenisering van de Kroatische Regering, dat er kennelijk toe leidt dat niet-homogene inwoners hun werk en woning verliezen? Is het de ministers bekend dat onwelkome inwoners van Kroatië ernstige moeilijkheden ondervinden bij de uitoefening van hun beroepswerkzaamheden en ten aanzien van hun staatsburgerschap of totaal worden geboycot, waardoor hun hun essentiële burgerlijke en sociale rechten worden onthouden? Wat kunnen de ministers mededelen ten aanzien van de vrijheid van drukpers en de vrije meningsuiting in Kroatië en wat is haar mening over het programma voor de demografische vernieuwing van Kroatië?

Zijn de ministers in het kader van de EPS ook niet van mening dat eventuele terreur van hetzij Servische dan wel van andere zijde niet als verontschuldiging of rechtvaardiging voor ernstige overtredingen van de rechten van de mens in Kroatië kunnen worden aangevoerd en dat de democratische geloofwaardigheid van Kroatië in de allereerste plaats afhangt van de wijze waarop wordt omgegaan met de rechten van de mens en van de minderheden? Is zij ook niet van mening dat alleen door de eerbiediging van de rechten van de mens en van de minderheden in alle republieken en gebieden van het vroegere Joegoslavië een weg naar de vrede kan worden gevonden en dat zolang dit niet alleen door Servië, maar ook nog door Kroatië en andere niet geschiedt, de conflicten zich nog zullen uitbreiden?

Antwoord

(25 januari 1993)

Tijdens het vragenuur van oktober is het Europees Parlement opnieuw geïnformeerd over het zeer duidelijke, vastberaden en ondubbelzinnige standpunt van de Gemeenschap en haar Lid-Staten ten aanzien van de

rechten en de behandeling van nationale en etnische groepen in het voormalige Joegoslavië en elders. In de door alle deelnemers aan de Conferentie van Londen over Joegoslavië onderschreven Beginselverklaring wordt met name in de punten IV, V en VI nogmaals bevestigd hoeveel belang de Gemeenschap en haar Lid-Statens hechten aan een universeel gesteunde verbintenis, vóór eerbieding van individuele rechten en fundamentele vrijheden en tegen praktijken als etnische zuiveringen.

Ook Kroatië is lid van de Verenigde Naties en heeft beide VN-convenanten inzake de mensenrechten bekrachtigd. De daarin en in het VN-Handvest vervatte verplichtingen zijn bindend. Wij verwachten van Kroatië dat het die verplichtingen nakomt. Volgens het rapport Badinter waren er aanvankelijk redenen tot ongerustheid over de mensenrechten in Kroatië. De Kroatische Regering heeft wetswijzigingen doorgevoerd om die bezorgdheid weg te nemen. Bezoeken zoals dat waarnaar in de vraag wordt verwezen, blijven echter twijfels opleveren omtrent de nakoming van die verbintenissen door Kroatië; wij zien er zeer nauwlettend op toe dat deze metterdaad ten uitvoer worden gelegd.

De EG-waarnemers rapporteren dagelijks over hun bevindingen en ervaringen in het gebied waarin zij werkzaam zijn. Het Humanitaire Bureau in het hoofdkwartier van de EG-waarnemingsmissie (ECMM) verifieert de informatie die de ECMM-teams tijdens hun gewone waarnemingsactiviteiten verzamelen (van gevangenen- en vluchtelingenkampen tot schendingen van de mensenrechten en van de rechten van minderheden) en geeft deze informatie door aan het ICRK, het UNHCR, de CVSE en andere humanitaire organisaties. De ECMM neemt deel aan de periodieke vierpartijenbijeenkomsten van de Gemengde Commissie, opgericht krachtens Resolutie 762 van de VN-Veiligheidsraad om toezicht uit te oefenen op de terugkeer van de „Roze Zones” onder het burgerlijk gezag van Kroatië, in welke commissie de schendingen van de mensenrechten en de rechten van minderheden worden besproken. ECMM-teams hebben gevallen geconstateerd waarin leden van nationale minderheden zijn lastiggevallen in gebieden die door de Kroatische Regering worden gecontroleerd. De ECMM heeft de Kroatische Regering met aandrang verzocht de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de mensenrechten van de minderheden in Kroatië volledig worden geëerbiedigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2677/92
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (27 oktober 1992)
 (93/C 58/66)

Betreft: Steun aan de producenten van durum tarwe

In artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad ⁽¹⁾ tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen wordt bepaald: „Voor met durum tarwe ingezaaide oppervlakten wordt in de in bijlage II vermelde traditionele produktie-

gebieden een toeslag op het compensatiebedrag uitgekeerd van maximaal de met durum tarwe ingezaaide oppervlakte die in 1988/1989, 1989/1990, 1990/1991 of 1991/1992 in aanmerking kwam voor de steunregeling voor durum tarwe. De producent bepaalt zelf welk verkoopseizoen als uitgangspunt wordt genomen.”

Kan de Commissie bevestigen dat de genoemde seizoenen betrekking hebben op de inzaaiperiode en dat derhalve de rechthebbenden op steun de producenten zijn die durum tarwe zaaiden voor de verkoop gedurende de verkoopseizoenen 1989/1990, 1990/1991, 1991/1992 en 1992/1993, d.w.z. met inbegrip van de bebouwde oppervlakten voor de oogst van zomer 1992?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

Antwoord
 (25 januari 1993)

Gezien de ontwikkeling van de communautaire produktie van durum tarwe tijdens verscheidene verkoopseizoenen, voeren de Raad en de Commissie een voorzichtig beleid dat erop gericht is deze produktie te beheersen, met name in de regio's waar deze graansoort traditioneel niet wordt verbouwd. Deze beleidslijn is door de Raad en de Commissie bevestigd in de besprekingen over de hervorming van het gemeenschappelijke landbouwbeleid. Artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 ligt in dezelfde lijn. Daaruit vloeit voort dat de in de herfst van 1991 ingezaaide oppervlakten die in de zomer van 1992 moesten worden geoogst, uit hoofde van het verkoopseizoen 1992/1993 niet in aanmerking mogen worden genomen als grondslag voor de berekening van de toeslag waarin dat artikel voorziet. Deze interpretatie wordt kracht bijgezet door Verordening (EEG) nr. 1738/89 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen voor de produktiesteunregeling voor durum tarwe.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2687/92
van de heer Giulio Fantuzzi (GUE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (29 oktober 1992)
 (93/C 58/67)

Betreft: Compensatiebedragen in traditionele produktiegebieden voor durum tarwe in Emilia-Romagna

In bijlage II van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad ⁽¹⁾ wordt een opsomming gegeven van de traditionele produktiegebieden voor durum tarwe die in het kader van de hervorming van het GLB in aanmerking komen voor de betaling van compensatiebedragen.

Op grond van het voorstel voor een verordening van de Commissie komen de producenten van durum tarwe in de minder gunstig gelegen gebieden in de Italiaanse regio Emilia-Romagna niet in aanmerking voor deze premies en de Raad heeft dit voorstel, ondanks een amendement van het Europees Parlement, overgenomen, hoewel dit gewas

al sinds jaar en dag in deze gebieden wordt verbouwd en van hoge kwaliteit is, terwijl sprake is van een sterke integratie met de voedingsmiddelenindustrie in de regio.

Daar de producenten van de minder gunstig gelegen gebieden, die overigens wel onder de geïntegreerde mediterrane programma's van de Gemeenschap vallen, ernstige gevolgen kunnen ondervinden als zij geen compensatiebedragen ontvangen, en zij toch al minder rendabel produceren en geen echte alternatieven hebben, wordt de Raad verzocht uit te leggen waarom deze gebieden niet voor compensatiebedragen in aanmerking komen en mede te delen of zij mogelijk toch onder de produktgebieden in bijlage II van bovengenoemde verordening opgenomen kunnen worden.

(¹) PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

Antwoord

(25 januari 1993)

De ontwikkeling van de produktie en de markt voor durum tarwe houdt de Raad en de Commissie reeds verscheidene verkoopseizoenen bezig, omdat de instrumenten van het marktbeheer niet voldoende zijn gebleken de produktie op de gewenste wijze te beheersen en de aangroei van overschotten te verhinderen. Daarom heeft de Raad gekozen voor een beleid dat erop gericht is de produktie beperkt te houden tot de traditionele produktiegebieden als omschreven in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3103/76, en de graanteelt in de andere produktiegebieden minder aantrekkelijk te maken. Deze beleidslijn is bevestigd in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Wat de durum tarweproducerende probleemgebieden betreft, heeft de Raad echter gemeend dat die een bijzondere behandeling moeten krijgen vanwege de handicaps waarmee zij geconfronteerd worden; logischerwijs zijn de desbetreffende maatregelen een onderdeel van het landbouwstructuurbeleid.

Artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 2328/91 (¹), die in de plaats is gekomen van Verordening (EEG) nr. 1760/87, bepaalt dan ook dat de compenserende vergoeding in durum tarweproducerende probleemgebieden wordt toegekend zonder de verminderingen die gewoonlijk bij de produktie van durum tarwe worden toegepast.

(¹) PB nr. L 218 van 6. 8. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2688/92

van de heer Luigi Moretti (ARC)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1992)

(93/C 58/68)

Betreft: Gevaar voor een autoritaire omwenteling in Italië en het gemeenschappelijk veiligheidsbeleid

Verschillende politieke kopstukken en secretarissen van meerderheids- en oppositiepartijen in Italië, onder meer

de voormalige eerste minister Craxi, hebben de laatste tijd in de media meermalen gewezen op het gevaar dat de politieke, economische, sociale en institutionele crisis waarin Italië op dit moment verkeert en het onvermogen van de huidige regering om de crisis het hoofd te bieden tot een autoritaire anti-democratische omwenteling zullen leiden.

Welke maatregelen denkt de Raad, mede met het oog op de op te richten Unie en de bepalingen van het Verdrag van Maastricht ter zake (de artikelen A, B en F en titel V), te nemen om vast te stellen of inderdaad een dergelijk gevaar bestaat en welke voorzorgsmaatregelen denkt zij te nemen om het risico weg te nemen van een dergelijke gebeurtenis, die de opbouw van een verenigd Europa voorgoed zou kunnen ondermijnen?

Antwoord

(25 januari 1993)

De geachte Afgevaardigde is zich er stellig van bewust dat het voor de Raad niet gebruikelijk is een standpunt in te nemen over of commentaar te leveren op verklaringen die politieke figuren in de media hebben afgelegd.

De Gemeenschap en haar Lid-Statens hebben herhaaldelijk uiting gegeven aan hun gehechtheid aan de democratie en de beginselen van de rechtsstaat, laatst nog in het kader van het Verdrag betreffende de Europese Unie waaraan de geachte Afgevaardigde refereert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2713/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1992)

(93/C 58/69)

Betreft: Veiligheid van de kerncentrales in de landen van Oost-Europa

Het uiteenvallen van de voormalige Sowjetunie en het verdwijnen van de Sowjet-invloedssfeer in de Oosteuropese landen hebben geleid tot een wijziging van de politieke en economische verhoudingen in dat deel van de wereld, en in vele gevallen het opgeven van op wederzijdse bijstand gerichte beleidsvormen. Dat geldt bij voorbeeld voor de sector kernenergie, die niet alleen te kampen heeft met verouderde installaties en met de lage veiligheidsnormen welke in die landen golden en waardoor deze installaties voor het gehele gebied een ernstig veiligheidsrisico vormen, maar die nu ook onverwachts geconfronteerd wordt met een gebrek aan gekwalificeerd personeel.

Is de Raad niet van mening dat aan het te Moskou op te richten internationale centrum voor wetenschap en technologie in de eerste plaats deskundigen verbonden moeten zijn die met bovengenoemde problemen vertrouwd zijn en ervoor kunnen zorgen dat de kerncentrales in de landen van het GOS en Oost-Europa geen gevaar meer opleveren?

Antwoord

(25 januari 1993)

1. Meermalen heeft de Raad gewezen op het belang van een snelle verbetering van de veiligheid van de kerninstallaties in Midden- en Oost-Europa en in de republieken van de voormalige USSR.

De Raad heeft er met name op gewezen dat deze problematiek van prioritair belang is in het kader van de verlening van technische bijstand aan deze landen.

2. Aldus zijn ingevolge de conclusies van de Europese Raad van Rome (14/15 december 1990) en overeenkomstig de beleidsvoornemens en de besluiten van de Raad in dit verband na advies van het Europese Parlement — en onverminderd de bilaterale hulp van de Lid-Staten en de, al dan niet reeds gestarte, samenwerking op lange termijn in het kader van de samenwerkingsovereenkomsten met de landen van Midden- en Oost-Europa en de republieken van de voormalige USSR — programma's voor technische bijstand vastgesteld c.q. gepland (Phare/Tacis) die ook het gebied van de nucleaire veiligheid bestrijken, indien dit op de betrokken landen van toepassing is. De Commissie is belast met het beheer hiervan, alsmede met de coördinatie van de technische-bijstandsprogramma's van de G-24.

3. In de na afloop van de Europese Raad van Lissabon (27 juni 1992) door het Voorzitterschap opgestelde conclusies staat onder andere dat de Europese Raad nota genomen heeft van de aanzienlijke inspanning die in het kader van de Phare/Tacis-programma's is ondernomen ter verbetering van de veiligheid van kerncentrales van Sowjetmakelij. De Raad heeft de Commissie met name gevraagd — gezien de urgentie van dit probleem — de in het kader van deze programma's voor nucleaire veiligheid vastgestelde bedragen te verhogen met het oog op de renovatie van deze kerncentrales. De Europese Raad heeft de Raad tevens gevraagd na te gaan of de Euratom-leningen zich kunnen uitstrekken tot investeringen voor dit doel. De Raad meent te weten dat de Commissie een ontwerp-besluit van de Raad in die zin voorbereidt.

Voorts heeft de Europese Raad het wenselijk geacht een multilateraal mechanisme op te zetten om rekening te houden met aspecten van technische bijstand op het gebied van nucleaire veiligheid die niet onder bilaterale maatregelen vallen; de Europese Raad heeft de andere G-7 partners verzocht om in positieve zin op dit initiatief te reageren. In aansluiting hierop heeft de Top in München een actieprogramma op dit gebied aangenomen.

4. Ten slotte moet worden onderstreept dat de Gemeenschap als zodanig — onverminderd de aanzienlijke bijstand van verschillende Lid-Staten — veruit de belangrijkste verstrekker van bijstand op dit gebied is (150 miljoen ecu uitgegeven/vastgelegd tot eind 1992).

5. Op 27 november 1992 is te Moskou de Overeenkomst betreffende de oprichting van het Internationaal Centrum voor wetenschap en technologie (ICWT) ondertekend door de vier betrokken partijen (Rusland, Gemeenschap, Verenigde Staten, Japan). Het Centrum zal

snel een aanvang kunnen maken met zijn werkzaamheden in de recentelijk onafhankelijk geworden landen.

Doel van dit Centrum is om wapenspecialisten in de Russische Federatie en de andere Staten van de voormalige USSR de gelegenheid te bieden om hun talenten te heroriënteren op vreedzame activiteiten. Hierbij zal het Centrum in de eerste plaats zijn aandacht richten op ondersteuning van het zuiver wetenschappelijk en toegepast onderzoek en technologische ontwikkeling, onder andere op het gebied van nucleaire veiligheid, energieproductie en milieubescherming.

De ICWT-projecten op het gebied van nucleaire veiligheid beogen enerzijds de oplossing van de technische problemen in verband met de bouw en de werking van kerncentrales, en anderzijds de ontwikkeling van een reglementair kader voor het vaststellen van adequate veiligheidsprocedures. Doel hiervan is te komen tot veiligheidsnormen die gelijkwaardig zijn aan die welke in de Gemeenschap gelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2739/92van de heer **Filippos Pierros (PPE)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 58/70)

Betreft: Omvangrijke westerse investeringen in Oost- en Centraal-Europa

Tijdens de jaarlijkse conferentie van de nationale coördinatoren van het Phare-programma van 24 september 1992 hebben de tien begunstigde landen van het programma gewezen op de noodzaak van grotere investeringen uit het Westen en minder technische adviezen van bezoekende deskundigen uit het Westen.

Deze landen hebben voorgesteld een algemeen kaderprogramma te maken dat geschikt zal zijn voor omvangrijke particuliere investeringen uit het Westen.

Wat is de mening van de Raad op dit stuk en is hij voornemens een algemeen kader te ontwerpen om investeringen in deze landen aan te moedigen?

Antwoord

(25 januari 1993)

De geleidelijke totstandbrenging van een vrijhandelszone — vergezeld van maatregelen om tevens voortgang te maken met de liberalisatie van het diensten-, kapitaal- en werknemersverkeer — zoals bedoeld in de associatieovereenkomsten tussen de Gemeenschap en haar Midden- en Oost-Europese partners ⁽¹⁾, vormt een belangrijke stimulans voor de particuliere investeringen van het Westen in die landen.

Het openstellen van deze markten gaat gepaard met een grootscheeps samenwerkingsplan van de Gemeenschap,

met name via het bijstandsprogramma Phare ⁽¹⁾ dat bedoeld is om het proces van economische hervorming en herstructurering in de ontvangende landen te ondersteunen en de vereiste omstandigheden voor een markteconomie in het leven te roepen.

Om het Phare-programma doeltreffender te maken heeft de Raad op 16 november 1992 richtsnoeren aangenomen om de werking van het programma beter te laten aansluiten bij de ontwikkeling van de behoeften van de partnerlanden. Hoewel de communautaire steunverlening gericht zal blijven op technische samenwerking en op de levering van desbetreffende infrastructuur, zal zij namelijk steeds vaker andere vormen van ondersteuning kunnen gaan omvatten, die de investeringen in essentiële overheidssectoren moeten aanmoedigen en produktieve investeringen, met name voor de ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf (MKB), de regionale omschakeling en de herstructurering in de landbouwsector, moeten aanzwengelen.

Er zij overigens melding gemaakt van de werking van de EIB, die nu reeds in die landen optreedt om produktieve investeringen, met name in het midden- en kleinbedrijf te ondersteunen.

Om ervoor te zorgen dat de financiële steun aan produktieve investeringen zo efficiënt mogelijk wordt aangewend, heeft de Raad voorts de Commissie en de EIB verzocht een praktische regeling te treffen voor de instelling van financiële mechanismen die de EIB-leningen aanvullen en heeft hij onderstreept dat een onverdeelde samenwerking met de EBRD en eventueel met andere multilaterale instellingen zoals de Wereldbank tot stand moet worden gebracht om alle krachten te bundelen.

⁽¹⁾ Europese associatieovereenkomsten zijn ondertekend met Hongarije, Polen en Tsjechoslowakije. Met Roemenië zijn de onderhandelingen rond en zal de overeenkomst binnenkort ondertekend worden. Met Bulgarije zijn onderhandelingen aan de gang.

⁽²⁾ Het Phare-programma is in 1989 opgezet voor economische steunverlening aan Hongarije en Polen; het bestrijkt ook Tsjechoslowakije, Roemenië, Bulgarije, Albanië, de drie Baltische Staten en Slovenië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2787/92

van de leden Luigi Moretti en Francesco Speroni (ARC)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 58/71)

Betreft: Ernstige aanslag op de democratie in Italië

Kan de Raad,

gezien het feit dat de Italiaanse Regering bij wet nr. 380 van 18 september 1992 voor 42 gemeenten, waaronder twee steden met meer dan 100 000 inwoners, de verkiezingen heeft afgelast om vage en ontwijkende redenen,

gezien het feit dat het mandaat van enkele van genoemde gemeenteraden samenviel met de normale verkiezingsperiode,

overwegende dat op bepaalde data de kiezers zich moeten kunnen uitspreken over de nieuwe gemeenteraden,

overwegende dat dergelijke arbitraire beslissingen met een twijfelachtige wettelijkheid een typische uitdrukking zijn van de communistische en fascistische dictatuur,

overwegende dat de verkiezingen een heilig recht zijn van alle burgers van beschaafde en democratische landen waarop de Politieke Unie is gegrondvest,

gezien artikel F, lid 1, van het Verdrag van Maastricht waarin staat dat: „de Unie . . . de nationale identiteit van haar Lid-Staten waarvan de regeringsstelsels op democratische beginselen gebaseerd zijn eerbiedigt”,

mededelen of hij op de hoogte is van deze onlangs door de Italiaanse overheid genomen maatregelen?

welke maatregelen hij denkt te nemen in zijn contacten met de Italiaanse overheid om te zorgen dat deze dictatoriale besluiten die de democratie in dit land en in de Gemeenschap in ernstig gevaar kunnen brengen, worden voorkomen,

of hij in deze gedragingen van de Italiaanse Regering een beleid ziet dat overeenstemt en samenhangt met de geest van het Verdrag?

Antwoord

(25 januari 1993)

De beoordeling van het waarheidsgehalte en de grondwettigheid van het type feiten waarop de geachte Afgevaardigden doelen valt onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde instanties van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2832/92

van de heer Claude Desama (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 58/72)

Betreft: Vrij verkeer van werknemers — overheidsdienst

Artikel 48, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap bepaalt dat binnen de Gemeenschap het vrije verkeer van werknemers gewaarborgd is. In lid 4 van dit artikel staat dat deze bepaling niet van toepassing is op betrekkingen in overheidsdienst.

Kan de Raad mededelen hoe hij de inhoud van dit artikel op dit ogenblik interpreteert?

Geldt de in artikel 48, lid 4, genoemde beperking zonder onderscheid voor alle betrekkingen in overheidsdienst? Is er in uitzonderingen voorzien, met name voor leerkrachten in het van overheidswege in de Lid-Staten verzorgde onderwijs? Zo ja, om welke uitzonderingen gaat het en op welke teksten zijn deze gebaseerd?

Antwoord

(25 januari 1993)

De Raad herinnert de geachte Afgevaardigde eraan dat luidens artikel 164 van het EEG-Verdrag het Hof van Justitie exclusief bevoegd is om het Gemeenschapsrecht uit te leggen.

Volgens de constante rechtspraak van het Hof moet onder „betrekkingen in overheidsdienst” die krachtens artikel 48, lid 4, aan de werkingssfeer van de eerste drie leden van dat artikel worden onttrokken, een aantal betrekkingen worden verstaan die, al dan niet rechtstreeks, deelneming aan de uitoefening van openbaar gezag inhouden en die werkzaamheden omvatten strekkende tot bescherming van de algemene belangen van de Staat of van andere openbare lichamen. Dergelijke betrekkingen onderstellen immers bij de functionaris een bijzondere band van solidariteit ten opzichte van de Staat en een wederkerigheid van rechten en plichten die de grondslag vormen van de nationaliteitsverhouding. Het gaat uitsluitend om betrekkingen die, wegens de eraan verbonden taken en verantwoordelijkheden, de kenmerken kunnen dragen van de specifieke activiteiten van de overheidsdienst op de hierboven omschreven terreinen ⁽¹⁾. Het Hof heeft reeds geoordeeld dat aan deze zeer strenge voorwaarden niet voldaan is in het geval van kandidaat-leraren ⁽²⁾ en van lectoren vreemde talen ⁽³⁾; meer recentelijk heeft het beslist dat dit ook geldt voor het ambt van leraar in het secundair onderwijs ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Zie onder meer de arresten van 17. 12. 1980, zaak 149/79, Commissie/België, punt 10, Jurispr. blz. 3881; van 26. 5. 1982, zaak 149/79, Commissie/België, punt 7, Jurispr. blz. 1845; van 16. 6. 1987, zaak 225/85, Commissie/Italië, punt 9, Jurispr. blz. 2625; en van 27. 11. 1991, zaak C-4/91, Bleis, punt 6, Jurispr. blz. I-5627.

⁽²⁾ Arrest van 3. 7. 1986, zaak 66/85, Lawrie-Blum, punt 28, Jurispr. blz. 2121.

⁽³⁾ Arrest van 30. 5. 1989, zaak 33/88, Allué en Coonan, punt 9, Jurispr. blz. 1591.

⁽⁴⁾ Arrest van 27. 11. 1991, zaak C-4/91, Bleis, punt 8, Jurispr. blz. I-5627.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2834/92

van Lord O'Hagan (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 58/73)

Betreft: Moonies

Kan de Raad meedelen welke stappen hij heeft ondernomen om de sekte van de Moonies aan banden te leggen?

Antwoord

(25 januari 1993)

De Raad heeft geen stappen ondernomen om de sekte van de Moonies aan banden te leggen, omdat dit niet onder zijn bevoegdheid valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3007/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1992)

(93/C 58/74)

Betreft: Raad van ministers van Sociale Zaken

Welke criteria leidden tot het besluit dat slechts één Raad van ministers van Sociale Zaken tijdens het voorzitterschap van het Verenigd Koninkrijk voldoende was?

Antwoord

(25 januari 1993)

Zoals de Voorzitter van de Raad Arbeid en Sociale Zaken op 22 september 1992 heeft uitgelegd voor de Commissie sociale zaken van het Europees Parlement, heeft het Britse Voorzitterschap besloten zijn energie vooral te wijden aan grondige voorbereidingen in werkgroepen en tijdens bilaterale besprekingen om dan aan het eind van het voorzitterschap één goed voorbereide Raadszitting te houden.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN ZONDER ANTWOORD (*)

(93/C 58/75)

Deze lijst wordt gepubliceerd overeenkomstig artikel 62, lid 3, van het Reglement van het Europees Parlement: „De vragen waarop van de Commissie niet binnen één maand en van de Raad of van de ministers van Buitenlandse Zaken niet binnen twee maanden antwoord is ontvangen, worden gepubliceerd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.”

Nr. 3023/92 van mevrouw Sylviane Ainardi (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Voorlichtings- en communicatiecampagne van de Gemeenschap

Nr. 3024/92 van de heer Fernand Herman (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992).

Betreft: Informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften

Nr. 3025/92 van de heer Florus Wijsenbeek (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Grensoverschrijdend passagiersvervoer

Nr. 3026/92 van de heer Jan Sonneveld (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Voedselhulp in de vorm van rundvleesconserven

Nr. 3027/92 van de heer Georgios Romeos (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Fraude bij het laden van brandstof in havens in derde landen

Nr. 3028/92 van de leden Virginio Bettini en Eugenio Melandri (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Marktordening voor bananen en toestand in Somalië

Nr. 3030/92 van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Opleiding en voorlichting op het platteland

Nr. 3031/92 van de heer Yves Verwaerde (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap

Nr. 3032/92 van de heer Yves Verwaerde (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Algemeen stelsel voor de erkenning van diploma's voor hoger onderwijs — Frans diploma van „Docteur en Droit”

Nr. 3033/92 van de heer Yves Verwaerde (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Stages ter afsluiting van studie

Nr. 3034/92 van mevrouw Jessica Larive (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Rail Europ Senior kaart

Nr. 3035/92 van de heer David Martin (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Gebruik van EG-merk voor vuurwerk

Nr. 3036/92 van mevrouw Teresa Domingo Segarra (GUE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Nieuwe beroepsziekte in de textieldrukkerij in de regio Alcoy (Spanje)

Nr. 3037/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Toepassing van de verordening inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren

Nr. 3038/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Vaststelling van grenswaarden voor restbestanddelen aan koolwaterstoffen

Nr. 3039/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Opstelling van modelprogramma's voor bepaalde gezinnen

Nr. 3040/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Conclusie EKEM: sociaal beleid EG stagneert

Nr. 3041/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Geld voor de berg Athos

Nr. 3042/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Het milieuschandaal van Attika

Nr. 3043/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Verwoesting van de druivenoogst in het departement Grevena

Nr. 3044/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Onechte maatschappijen plunderen de communautaire subsidies in de sector olijfoliestandaardisatie

Nr. 3045/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Afzet van de communautaire voorraden aan vlees en graan

Nr. 3046/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: De eisen van de verenigingen van tabakstelers

Nr. 3047/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Het inkomen van de Griekse boeren

Nr. 3048/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Blootstelling van zeelieden aan asbest

Nr. 3049/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: De vakbondsrechten van de Griekse politiebeambten

(*) De antwoorden worden openbaar gemaakt zodra de betrokken Instelling heeft geantwoord. De volledige tekst van deze vragen is gepubliceerd in het Bulletin van het Europees Parlement nr. 25/C-92 tot en met nr. 30/C-92.

Nr. 3050/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: De verdwijning van een primitieve vissoort bij Lamia

Nr. 3052/92 van de heer Herman Verbeek (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: EG-steun voor verkorreling vleesoverschotten

Nr. 3053/92 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Opleiding op het gebied van het bevolkingsvraagstuk

Nr. 3054/92 van de heer Yves Verwaerde (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Nationale financiële steunmaatregelen in de visserij en aquicultuursector

Nr. 3055/92 van de heer Louis Lauga (RDE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Instandhouding van de natuurlijke habitats

Nr. 3057/92 van mevrouw Christine Oddy (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: De Bahá'-gemeenschap in Iran

Nr. 3059/92 van de heer David Morris (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Stappen in aansluiting op de verklaring van de Commissie voor de Paritaire Vergadering ACS-EEG in Amsterdam in 1991 betreffende illegale visvangst in wateren van ACS-landen

Nr. 3060/92 van de heer Juan Bandrés Molet (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Goedkeuring geneesmiddel tegen HIV-virus

Nr. 3061/92 van de heer James Elles (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Dieet-supplementen

Nr. 3063/92 van de heer Neil Blaney (ARC) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Visserijovereenkomsten

Nr. 3064/92 van de heer Neil Blaney (ARC) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Verdeling van visserijrechten

Nr. 3065/92 van de heer Neil Blaney (ARC) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Jaarlijks rapport over verworven visserijrechten

Nr. 3066/92 van de heer Maxime Verhagen (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Demografisch beleid van de ACS-landen

Nr. 3067/92 van de heer Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Rapporten over de Spaanse staalindustrie

Nr. 3068/92 van de heer Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Termieten

Nr. 3069/92 van de heer Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Relaties tussen Russische en Europese geleerden

Nr. 3070/92 van de heer Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Europees literair erfgoed

Nr. 3071/92 van mevrouw Raymonde Dury (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Ratificatie van internationale arbeidsovereenkomsten

Nr. 3072/92 van mevrouw Raymonde Dury (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Vaccins pluserix en pariorix

Nr. 3073/92 van de heer Pietro Mitolo (NI) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Beperking van verplaatsing van bedrijven uit de EG naar Oost-Europa en de daaruit voortvloeiende oneerlijke concurrentie

Nr. 3074/92 van de heer Luigi Moretti (ARC) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Stopzetting van de subsidie aan het CISDCE

Nr. 3075/92 van de heer Luigi Moretti (ARC) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: EG-voorschriften voor de wijnproductie

Nr. 3076/92 van de heer Gijs de Vries (LDR) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Uitvoering speelgoedrichtlijn in Duitsland

Nr. 3077/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Mobiele telefonie in Griekenland en de OTE

Nr. 3078/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Communautair bestek Griekenland — Atheense metro

Nr. 3079/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Communautair bestek Griekenland — Hoofdverkeerswegen

Nr. 3080/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Communautair bestek Griekenland — Aardgas

Nr. 3081/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Communautair bestek Griekenland — Spoorwegen

Nr. 3082/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Nieuw ongeluk in de kerncentrale van Kozloedoej

Nr. 3083/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Niet-naleving van de richtlijn consumptief krediet door Spanje

Nr. 3084/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Niet-naleving door de Spaanse Regering van de richtlijn betreffende het vrij verrichten van diensten op het gebied van exploratie van aardolie en aardgas

Nr. 3085/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Niet-naleving door de Spaanse Regering van de richtlijnen betreffende prijsaanduiding

Nr. 3086/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: In gebreke blijven van Spanje bij de naleving van de richtlijnen betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen

Nr. 3087/92 José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Onregelmatigheden in de toepassing door Spanje van de richtlijn betreffende omzetbelasting op reclame-activiteiten

Nr. 3088/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Benadeling van de consument als gevolg van de niet-naleving door Spanje van de richtlijn betreffende voorwerpen van kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen

Nr. 3089/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Voorzieningen voor het vervoer over land van reizigers en goederen vanuit Afrika, via het Iberisch Schiereiland

Nr. 3090/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Onderzoek naar de haalbaarheid van een tunnel tussen Spanje en Marokko onder de Straat van Gibraltar

Nr. 3091/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Sectoren die het zwaarst zijn getroffen door de niet-naleving van Spanje van de richtlijn betreffende vrijheid van vestiging

Nr. 3092/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Openbare bekendmaking en termijnen in de voorlichting van de Europese Commissie

Nr. 3093/92 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Administratieve procedures binnen de werkterreinen van de Commissie

Nr. 3094/92 van de heer Henry McCubbin (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Administratieve controles, anders dan aan de grenzen, na 1992

Nr. 3095/92 van de heer Ian White (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Milieu-effectbeoordeling en het verlenen van toestemming voor een ontwikkelingsproject

Nr. 3096/92 van de heer Mauro Chiabrandò (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Omzetting van de richtlijn tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld in het nationale recht van Italië

Nr. 3097/92 van de heer Mauro Chiabrandò (PPE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Voorwaarden voor de gunning van een opdracht aan de voornaamste banken

Nr. 3098/92 van de heer Wilfried Telkämper (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: MEB-richtlijn — door de opdrachtgever in te dienen documenten

Nr. 3099/92 van de heer Wilfried Telkämper (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: MEB-richtlijn — interpretatie van artikel 9 van deze richtlijn

Nr. 3100/92 van de heer Wilfried Telkämper (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Verenigbaarheid van de Duitse wet inzake de rijkswegen en van de Duitse MEB-wet met Richtlijn 85/337/EEG

Nr. 3102/92 van de heer Ernest Glinne (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Vergelijkbaarheid van de gegevens van het onderzoek inzake kleine kinderen

Nr. 3103/92 van de heer Gianfranco Amendola (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Aanleg van een nieuwe haven in Civitavecchia (Rome)

Nr. 3104/92 van de heer Jean-Pierre Raffin (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Stortplaats te Rognes (departement Bouches-du-Rhône)

Nr. 3105/92 van de leden Virginio Bettini en Gianfranco Amendola (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Vogelvangst te Pontida (Bergamo) in Lombardije

Nr. 3106/92 van de leden Gianfranco Amendola, Jean-Pierre Raffin en Virginio Bettini (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Milieubescherminingsubsidies voor Oosteuropese landen

Nr. 3107/92 van de heer François Guillaume (RDE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Wijnbouwkadaster

Nr. 3108/92 van de heer François Guillaume (RDE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Wijnbouwkadaster

Nr. 3109/92 van de heer Georgios Romeos (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Fraude met landbouwsubsidies en negatieve gevolgen voor de producenten

Nr. 3110/92 van mevrouw Marie-Anne Isler Béguin (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: EG-steun voor de aanleg van een autotestcircuit op het grondgebied van de gemeente Morhange (departement Moselle)

Nr. 3111/92 van mevrouw Marie-Anne Isler Béguin (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Steun voor de reconversie van voormalige militaire terreinen

Nr. 3112/92 van mevrouw Marie-Anne Isler Béguin (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Toekenning van steun voor de aanleg van een autotestcircuit in Morhange (departement Moselle)

Nr. 3113/92 van mevrouw Maartje van Putten (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: EG-project in Guatemala

Nr. 3114/92 van de heer Klaus Hänsch (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Gemeenschappelijk actieprogramma voor de voortbeweging van gehandicapte personen

Nr. 3115/92 van de heer Detlev Samland (S) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Pensioenverzekering voor migrerende werknemers

Nr. 3116/92 van de heer Max Simeoni (ARC) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Ecologische balans van biologische brandstof

Nr. 3117/92 van de leden Virginio Bettini en Gianfranco Amendola (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Goedkeuring van de „agenda 21” voor het grondgebied van de Gemeenschap

Nr. 3118/92 van de heer Virginio Bettini (V) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Inrichting in het gebied van Montichiari (Brescia — Italië) van een inrichting voor de verbranding van bijzonder en giftig afval

Nr. 3119/92 van de leden Teresa Domingo Segarra en Alonso Puerta (GUE) aan de Commissie (14. 12. 1992)

Betreft: Herstel en bescherming van het lagune-gebied van Valencia